

Mark

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַרְקוֹס

פּרָק א

א תחלת הבשורה לשוע המשיח בן-האֱלֹהִים:
 ב כפתוב בדברי הנביאים הנני שלח מלאכי לפניך
 ופנה-דרךך לפניך:
 ג קול קורא במדבר פנו דרך? הנה ישרו מסלותיו:
 ד ויבא יוחנן לטבל במדבר והוא קרא אל-העם לשוב
 מדרךם ולהטבל לסליחת עונם:
 ה ויצאו אליו כל-ארץ יהודה וכל-ישבי ירושלים
 ויטבלו על-ידו בתוף הזרזן בהתנדוּתם
 אֶת-חטאתיהם:
 ו ויוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור אזור במתניו
 ומאכלו חגבים ודבש מצער:
 ז ויקרא לאמר הנה חסין ממני בא אחרי אשר קל-עריך
 אני מפרע לפניו להתיר שרוף נעליו:
 ח אני מטבל אתכם במים אך הוא יטבל אתכם
 ברוח-הקדש:
 ט ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת מן-הגליל ויטבל
 על-יד יוחנן בירדן:
 י והוא אף-עלה עלה מן-המים וירא והנה נפתחו
 השמים והרוח ירדה עליו בדמות יונה:
 יא ויהי קול מן-השמים אתה הוא בני ידירי בך רצתה
 נפשי:
 יב ואחרי-כן נשאו הרוח וינחהו במדבר:
 יג ויהי במדבר ארבעים יום עם-חית השדה וינסהו
 השטן ומלאכי אֱלֹהִים שרתהו:
 יד ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגלילי ויקרא
 אֶת-בְּשׂוּרַת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 טו ויאמר הנה מלאו הימים ומלכות האֱלֹהִים קרבה
 לבא שובו מדרכיכם והאמינו בבשורה:
 טז ויהי בלכתו על-שפת ים-הגליל וירא אֶת-שְׁמַעוֹן
 וְאֶת-אַנְדֵרָי אֶחָי שְׁמַעוֹן פְּרָשִׁים מַכְמֶרֶת עַל-פְּנֵי הַיָּם
 כִּי דִבְּרִים הָיוּ:
 יז ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואעשה אתכם לדגי
 אדם:
 יח ויעזבו אֶת-מַכְמְרוֹתָם כָּרְגַע וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
 יט ויעבר מעט-מזער וירא אֶת-יַעֲקֹב בֶּן-זְבֵדִי
 וְאֶת-יוֹחָנָן אֶחָיו וְגַם-הֵם בָּאֲנִיָּה מִתְקַנִּים מַכְמְרוֹת:

כ ויקרא אליהם פתאם ויעזבו אֶת-זְבֵדִי אֲבִיהֶם בָּאֲנִיָּה
 עִם-הַפְּעֻלִים הַשְּׂכִירִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
 כא ויבאו אל-כפר-נחום ויחש לבא ביום השבת
 אל-בית-הכנסת וילמד שמה:
 כב ויתמהו על-תורתו כי ידע ללמדם כאיש אשר שלטון
 בקדו ולא פסופרים:
 כג ושם נמצא איש בבית-הכנסת אשר דבק בו רוח
 טמאה ויצעק לאמר:
 כד הוי ישוע הנצרי מה-לנו ולך האם להשמידנו באת
 הלא ידעתיה מי אתה קדוש האֱלֹהִים:
 כה ויגער-בו ישוע לאמר דם וצא ממנו:
 כו ויטרף אתו רוח הטמאה ויצעק צעקה גדלה
 ואחרי-כן יצא ממנו:
 כז וישתאו כלם ויתמהו איש אל-אחיו לאמר מה-זאת
 מה-תורה חדשה אתו פי גם-אֶת-הַרוּחוֹת הַטְּמָאוֹת
 הוא מצנה בעוזו והן שמעות בקלו:
 כח ושמעו יצא עד-מהרה בכל-הכפר ומסביב לגליל:
 כט ויצאו מבית-הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי
 ועמהם גם-יעקב ויוחנן:
 ל וחתנת שמעון שכבה חולת-קדחת וכבאו ספרו לו
 על-דבר מחלתה:
 לא ויגש ויחזק בידה ויקימה והקדחת רפתה ממנה
 ותקם ותשרת אתם:
 לב ויהי בערב אחרי בוא השמש ויבאו אליו את
 כל-החולים ואת אשר רוח רעה מבעתם:
 לג וכל-יושבי העיר נאספו יחדו פתח הבית:
 לד וירפא רבים מהם אשר חלו בתחלאים שונים ורוחות
 רעות רבות גרש ולא-נתן לרוחות הרעות לדבר דבר
 כי ידעו מי הוא:
 לה וישכם ממחרת טרם עלה השחר ויצא ויפגע במקום
 חרב ויתפלל שמה:
 לו ושמעון והאנשים אשר אתו חרדו אחריו:
 לז וימצאהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים פניך:
 לח ויאמר אליהם לכו ונסוכה מזה אל-ערי הפְּרָזוֹת
 הקרבות לנו וקראתי גם-שמה פי על-כן יצאתי
 מביתי:
 לט ויסר אל-בתי-הכנסת בכל-הגליל ויקרא שם ויגרש
 אֶת-הַשְּׂדִים:

^מ וַיָּבֹא אֵלָיו אִישׁ מִצָּרַע וַיִּתְחַנֵּן וַיִּכְרַע לִפְנֵי וַיֹּאמֶר
 אִם-חַפֵּץ אַתָּה הֲלֹא תוּכַל לְטַהֲרֵנִי:
^{מא} וַיִּרְחַם עָלָיו יְשׁוּעַ וַיּוֹשֶׁט אֶת-יָדוֹ וַיַּגַּע-בּוֹ וַיֹּאמֶר חַפֵּץ
 אָנִי וַיְטַהֵר:
^{מב} עוֹד הַדָּבָר בְּפִיו וְהִצְרַעַת סָרָה מִבְּשָׂרוֹ כָּרְגַע וַיְטַהֵר:
^{מג} וַיַּעַד-בּוֹ וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעַל-פָּנָיו:
^{מד} לֵאמֹר רָאָה אֶל-תַּגְּד לְאִישׁ דָּבָר כִּקְ-לֶךָ וְהִרְאָה לְעֵינֵי
 הַכֹּהֵן וְהִקְרַב אֶת-הַקָּרְבָן עַל-טְהַרְתָּךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 מֹשֶׁה לַעֲדוֹת לָהֶם:
^{מה} וַיְהִי כִּצְאָתוֹ וַיְחַל לְהִגִּיד וַיְהִי שְׂמִיעַ אֶת-הַדָּבָר בְּרַבִּים
 עַד אֲשֶׁר לֹא-יָכַל עוֹד יְשׁוּעַ לְבַא כְּעִיר בְּגִלּוֹי כִּי
 אִם-הִתְגֹּוֹרֵר בַּחוּץ בְּצִיָּה וַעֲרֻכָּה וַיָּבֹאוּ אֵלָיו
 מִכָּל-עָבָר וּפְנָה:

פרק ב

^א וַיְהִי מִיָּמִים וַיָּשָׁב אֶל-כְּפָר-נְחוּם וְהַקּוֹל נִשְׁמַע לֵאמֹר
 הִנֵּה הוּא יֹשֵׁב בְּבֵית:
^ב וַיִּקְהֲלוּ אֵלָיו רַבִּים מִהֲרָה עַד-אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂאָ אִתָּם
 הַמָּקוֹם לַעֲמֹד יַחְדָּו אַף-לִנְכַח הַפֶּתַח מִחוּץ וַיַּדְּבֹר
 אֲלֵיהֶם אֶת-דְּבָרָיו:
^ג וַיָּבֹאוּ אֵלָיו אַנְשִׁים מִבֵּיאֵי אִישׁ נָכָה עֲצָמוֹת וְאֶרְבָּעָה
 נְשָׂאִים אֹתוֹ:
^ד וַכַּאֲשֶׁר לֹא יָכְלוּ לְגַשֵּׁת אֵלָיו מִרַב הָעָם הִסִּירוּ
 אֶת-הַגֵּג מֵעַל-הַבַּיִת אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בּוֹ וַיּוֹרִידוּ דָרָךְ
 שָׁם אֶת-הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר נָכָה הָעֲצָמוֹת שָׁכַב עָלָיו:
^ה כִּרְאוֹת יְשׁוּעַ אֶת-אֲמוֹנָתָם וַיֹּאמֶר אֶל-נָכָה הָעֲצָמוֹת
 בְּנֵי נִסְלֹחוּ-לֶךָ חֲטָאֲתִיךָ:
^ו וְאַנְשִׁים מִן-הַסּוֹפְרִים יָשָׁבוּ שָׁם מִדְּבָרִים אֶל-לִבָּם
 לֵאמֹר:
^ז לָמָּה מַדְּבֹר גְּדוּפִים פְּאֵלָה מִי יוּכַל לְסַלֵּחַ חֲטָאִים
 בְּלִתֵּי הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ:
^ח וַעַד-מִהֲרָה יָדַע יְשׁוּעַ בְּרוּחוֹ כִּי-כֵן חָשְׁבוּ בְּלִבָּם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה-זֶה תִּהְיֶה כְּזֹאת בְּלִבְכֶם:
^ט כִּי מָה נִקַּל אִם-לֵאמֹר אֶל-נָכָה הָעֲצָמוֹת נִסְלֹחוּ-לֶךָ
 חֲטָאֲתִיךָ אוֹ לֵאמֹר קוּם שָׂא אֶת-מִשְׁכְּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ:
^י אִךְ לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ רִשְׁיוֹן לְבָן-הָאָדָם בְּאֶרֶץ
 לְסַלֵּחַ חֲטָאִים אִזּוֹ אָמַר אֶל-נָכָה הָעֲצָמוֹת:
^{יא} הִנֵּה אָנִי אֹמֵר לֶךָ קוּם שָׂא אֶת-מִשְׁכְּבְךָ וְלֶךָ-לֶךָ
 אֶל-בֵּיתְךָ:
^{יב} וַיִּמָּהַר וַיִּקָּם וַיִּשָּׂא אֶת-מִשְׁכְּבוֹ וַיֵּצֵא לְעֵינָי כָּלָם
 וּפְלִצוֹת אֶתְּזָה אֶת-פְּלָם וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהִים לֵאמֹר
 מֵעוֹלָם לֹא-רָאִינוּ כְּזֹאת:

^{יג} וַיּוֹסֶף וַיֵּצֵא אֶל-שֹׁפֵת הַיָּם וְכָל-הָעָם בָּאוּ אֵלָיו וַיִּשָּׂם
 אֶת-תּוֹרָתוֹ לִפְנֵיהֶם:
^{יד} כַּאֲשֶׁר עָבַר מִשָּׁם רָאָה אֶת-לּוֹי בֶן-חֲלִפִּי יֹשֵׁב בְּבֵית
 הַמִּכְּס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֶךְ אֶתְּרֵי וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶתְּרֵי:
^{טו} וַיְהִי בְּשִׁבְתוֹ עַל-הַלֶּחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּשְׁבוּ מוֹכְסִים
 וַחֲטָאִים רַבִּים עִם-יְשׁוּעַ וַתִּלְמִידָיו כִּי רַבִּים הָיוּ אֲשֶׁר
 הִלְכוּ אֶתְּרֵי:
^{טז} וַיִּרְאוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים כִּי הוּא אֹכֵל עִם-הַחֲטָאִים
 וְהַמּוֹכְסִים וַיֹּאמְרוּ אֶל-תִּלְמִידָיו מַדּוּעַ הוּא אֹכֵל
 וְשֵׁתָה עִם-הַמּוֹכְסִים וְהַחֲטָאִים:
^{יז} וַיִּשְׁמַע יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַחֲזִיקִים אֵין לָהֶם דָּבָר
 עִם-הָרֹפֵא כִּי אִם-הַחֹלִים לֹא-כָּאֲתִי לְקַרְא לְצַדִּיקִים
 לְבַא אֵלַי כִּי אִם-לְחֲטָאִים לְתִשׁוּבָה:
^{יח} וַתִּלְמִידֵי יוֹחָנָן וְהַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר עָנוּ בְּצוּם נִפְשָׁם בָּאוּ
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַל-מָה תִּלְמִידֵי יוֹחָנָן וְהַפְּרוּשִׁים צָמִים
 וַתִּלְמִידֶיךָ לֹא יֵצְמוּ:
^{יט} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ הֲכִי יֵצְמוּ בְּנֵי הַחַתָּנָה בְּעוֹד
 הַחַתָּן עִמָּהֶם כָּל-עוֹד אֲשֶׁר הַחַתָּן בְּתוֹכָם לֹא יוּכְלוּ
 לְצוּם:
^כ הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵהֶם הַחַתָּן וְאִזּוֹ יֵצְמוּ בְּיָמִים
 הָהֵם:
^{כא} וְאֵין-תְּפָרִים טְלָאָה חֲדָשָׁה עַל-שִׁמְלָה בְּלָה
 פֶּן-הִטְלָאָה הַחֲדָשָׁה בְּמַלְאָתָהּ תִּגְרַע מִן-הַשִּׁמְלָה
 הַבְּלָה וְתוֹסִיף עַל-קַרְעֶיהָ:
^{כב} וְתִירוּשׁ לֹא יִתֵּן בְּנֵי בְּנֵי אֲדוֹת בָּלִים פֶּן-יִבְקַע הַתִּירוּשׁ
 אֶת-הַנֵּאדוֹת וְנִשְׁפַף הַיַּיִן וְהַנֵּאדוֹת יִכְלִיוּן אֲכָל תִּירוּשׁ
 יִתֵּן בְּנֵי אֲדוֹת חֲדָשִׁים:
^{כג} וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּלֶךְ בְּשׂוּדָה קָמָה בְּשַׁבָּת וַתִּלְמִידָיו
 בְּעִשְׂוֹתָם דָּרְכָם שָׁם הִחְלוּ לְקַטֵּף מְלִילוֹת בְּיָדָם:
^{כד} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים רָאָה מַדּוּעַ הֵם עֹשִׂים אֵת
 אֲשֶׁר-לֹא יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּת:
^{כה} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא קִרְאתֶם אֶת-אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד
 בְּהִיּוֹתוֹ בְּחֶסֶר וּבְכַפֵּץ הוּא נֹאֵלָה אֲשֶׁר אֹתוֹ:
^{כו} אֲשֶׁר בָּא אֶל-בֵּית הָאֱלֹהִים בִּימֵי אַבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 וַיֹּאכַל אֶת-לֶחֶם הַפָּנִים וַיִּתֵּן גַּם-לְאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר עַל-פִּי
 הַתּוֹרָה לֹא יֹאכַל בְּלִתֵּי אִם-הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם:
^{כז} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן הַשַּׁבָּת הוֹכֵן בְּעִבּוּר הָאָדָם וְלֹא
 הָאָדָם בְּעִבּוּר הַשַּׁבָּת:
^{כח} עַל-כֵּן בֶּן-הָאָדָם גַּם-אֲדוֹן הַשַּׁבָּת הוּא:

פרק ג

^א וַיּוֹסֶף וַיָּבֹא אֶל-בֵּית-הַכְּנֶסֶת וְשָׁם-אִישׁ אֲשֶׁר יָדוּ
 יָבִישָׁה:

כב וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם לְבָא אֵלָיו וַיִּפְתַּח בְּמִשְׁל פִּיּו לֵאמֹר אִיךָ
 יוּכַל הַשֹּׁטֵן לְגַרֵּשׁ אֶת־הַשֹּׁטֵן:
 כד הֲלֹא מִמְּלֶכֶה הִנְפִּלְגָה עַל־נַפְשָׁהּ הַמְּמַלְכָה הִיא לֹא
 תָקוּם:
 כה וּבֵית הַנְּפִלֵג עַל־נַפְשׁוֹ הַבַּיִת הַהוּא לֹא־יוּכַל לְקוּם:
 כו וְאִם־הַשֹּׁטֵן קָם עַל־נַפְשׁוֹ כִּי נִפְלְגָה רוּחוֹ לֹא־יוּכַל
 קוּם כִּי בָא עַד־קִצּוֹ:
 כז לֹא יוּכַל אִישׁ לְבָא בֵּית הַגְּבוּר וְלִשְׁלַל אֶת־כְּלָיו
 אִם־לֹא יֵאָסֵר אֶת־הַגְּבוּר רֹאשְׁנָה וְאַחֵר יִשְׁלַל אֶת
 אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ:
 כח אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם הֵן יֵשׁ סְלִיחָה לְכַנִּי אֲדָם
 עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵם וְגַדְפֹתֵם אֲשֶׁר יִגְדַּפוּן:
 כט אִפְסֵי הַמְּגַדֵּף אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא תִהְיֶה־לוֹ סְלִיחָה
 עַד־יָעֵד כִּי יִנְתֵּן לַמְּשַׁפֵּט בְּפִלְלִים לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:
 ל כִּי־הֵם אָמְרוּ רוּחַ טְמֵאָה דְּבָקָה בּוֹ:
 לא וַיִּבְּאוּ אִמּוֹ וְאָחָיו וַיַּעֲמָדוּ מִחוּץ וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו לְצִאת
 אֲלֵיהֶם:
 לב וְעַם־רַב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ סָבִיב לוֹ אָמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אִמְךָ
 וְאָחִיךָ מִחוּץ מִבְּקָשִׁים לְרֹאוֹתְךָ:
 לג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אִמִּי וּמִי אָחִי:
 לד וַיַּבֵּט כֹּה נֹכַח אֶל־הַיֹּשְׁבִים סָבִיב לוֹ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִמִּי
 וְאָחִי:
 לה כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רְצוֹן הָאֱלֹהִים הוּא אָחִי
 וְאַחֲתִי וְאִמִּי:

פרק ד

א וַיָּשָׁב וַיַּחֲלֵל לְלַמֵּד עוֹד הַפַּעַם עַל־שִׁפְתַי הַיָּם וְהַמּוֹן
 עַם־רַב נִקְהָלוּ אֵלָיו עַד אֲשֶׁר־יָרַד וַיֵּשֶׁב בְּאֵנְיָה בְּתוֹךְ
 הַיָּם וְכָל־הָעָם עֹמְדִים עַל־הַחוּף בִּיבֹשָׁה:
 ב וַיֹּאמְרוּ דְּבָרִים רַבִּים בְּמִשְׁלָיו וַיִּשַׁף אֲלֵיהֶם לְקַחוּ:
 ג הַאֲזִינוּ לְאִמְרֵי־פִי הִנֵּה הַזֶּרַע יֵצֵא לְזֶרַע:
 ד וַיְהִי בְזָרְעוֹ וַיִּפְזֵר מִן־הַזֶּרַע עַל־יַד הַדְּרֹךְ וַיִּבְּא עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וַיֵּאכְלֵנוּ:
 ה וַיֵּשׁ מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר נָפַל עַל־אֲדָמַת סֹלַע וְלֹא הָיָה שָׁם
 דֵּי עֵפֶר וַיִּמְהַר לְצַמַּח מִבְּלֵי אֲשֶׁר הָיָה לוֹ עִמָּק
 אֲדָמָה:
 ו וַיְהִי כְּזֶרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּצְרַב וַיִּיכַשׁ כִּי לֹא הָיָה־לוֹ שָׂרֵשׁ
 לְמִטָּה:
 ז וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל אֶל־הַקְּצִים וַיַּעֲלוּ הַקְּצִים וַיִּבְלַעְהוּ וְלֹא
 עָשָׂה תְּבוּאָה:
 ח וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עַל־חֲלֻקָה טוֹבָה וַיּוּצֵא פְרִי תְּבוּאָה
 הַלֵּךְ הַלּוֹךְ וְרַב עַד אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹשִׁים שָׁעִרִים
 וְשָׁשִׁים שָׁעִרִים וּמֵאָה שָׁעִרִים:
 ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אֲשֶׁר אֲזַנְיָם לוֹ לְשִׁמְעַע יִשְׁמַע:

א וְהֵם אָרְבוּ לוֹ אִם־יִרְפָּאָהוּ בַשְּׁבֶת לְמַעַן תִּמְצָא יָדָם
 לְשִׁטְנוֹ:
 ג וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ יִבְשָׁה קוּם וַעֲמַד בְּתוֹךְ
 הַקֶּהֱל:
 ד אִזּוֹ אָמַר אֲלֵיהֶם הֲכִי כַדָּת לְהִיטִיב בַּשְּׁבֶת אוֹ לְהַרְע
 לְהִצִּיל נַפְשׁוֹ אוֹ לְשַׁחֲתָהּ וַיַּחְרִישׁוּ:
 ה וַיִּשְׁקֹף אֲלֵיהֶם מִסָּבִיב בְּפָנִים זַעֲפִים כִּי מֵר־לוֹ מֵאֵד
 מִקְשֵׁי לֶבָם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ הַהוּא הוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ
 וַיִּשָּׁט אֹתָהּ וַתָּשָׁב יָדוֹ לְאֵיטְנָה כְּאַחֲרֵת:
 ו וְהַפְּרוֹשִׁים יָצְאוּ וַיַּחֲשִׁיחוּ לְהַנְעִץ עִם־אֲנָשֵׁי הוֹרְדוֹס
 בְּמָה לְהַשְׁחִיתוֹ:
 ז וַיִּפֶן יִשׁוּעַ וַיַּעֲבֵר מִשָּׁם עִם־תַּלְמִידָיו דְּרָף הַיָּם וְהַמּוֹן
 עַם־רַב הֶלְכוּ אַחֲרָיו מִן־הַגְּלִיל וּמִן־יְהוּדָה:
 ח וּמִירוּשָׁלַיִם וּמֵאֲדוּם וּמֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וּמִסָּבִיבוֹת צוּר
 וַצִּידוֹן קֶהֱל גְּדוֹל בָּאוּ אֵלָיו כִּי שָׁמְעוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה:
 ט וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו לְהִכְנֹל־לוֹ אֵנְיָה קִטְנָה מִפְּנֵי הַמּוֹן
 הָעָם לְבַלְתִּי יִדְחֲקוּן אֹתוֹ:
 י כִּי הִעֲלָה אַרְכָּה לְרַבִּים עַד־אֲשֶׁר הִתְמַלְאוּ עֵלָיו
 כָּל־הַמְּגַנְעִים בְּרִצּוֹתָם לְגַעַע בּוֹ:
 יא וְאֵלָהּ אֲשֶׁר רוּחַ טְמֵאָה בָּם בְּרֹאוֹתָם אֹתוֹ נָפְלוּ לְפָנָיו
 וַיַּצְעֲקוּ לֵאמֹר אֹתָהּ הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים:
 יב וְהוּא גָעַר גָּעַר בָּם לְבַלְתִּי יוֹדִיעוּ מִי הוּא:
 יג וַיַּעַל אֶל־הַקֶּהֱל וַיִּקְרָא אֶל־אֵלָהּ אֲשֶׁר חָפֵץ בָּם וַיִּבְּאוּ
 אֵלָיו:
 יד וַיִּפְקֹד שָׁנַיִם עָשָׂר אֲנָשִׁים לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ וְלִקְרֹא
 אֶת־בְּשׂוֹרְתוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵם:
 טו וַכַּח נִתֵּן בְּיָדָם לְרַפָּא אֶת־הַתַּחֲלָאִים לְגַרֵּשׁ רוּחֹת
 רְעוּת:
 טז וַיִּכְנֶה אֶת־שִׁמְעוֹן בְּשֵׁם פֶּטְרוֹס:
 יז וְאֶת־יַעֲקֹב בֶּן־זְבֻדִי וְאֶת־יוֹחָנָן אָחִי יַעֲקֹב כִּנְיָה בְּשֵׁם
 בְּנֵי־רְגֵשׁ אֲשֶׁר הוּא כְּשֵׁם בְּנֵי־רַעַם:
 יח וְאֶת־אַנְדְּרִי וְאֶת־פִּילְפוֹס וְאֶת־בְּרֹת־תַּלְמִי
 וְאֶת־מַתְתִּיָהוּ וְאֶת־תּוֹמָא וְאֶת־יַעֲקֹב בֶּן־חֲלָפִי
 וְאֶת־תַּדִּי וְאֶת־שִׁמְעוֹן הַכְּנַעֲנִי:
 יט וְאֶת־יְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת הוּא הַמַּסְגִּיר אֹתוֹ וַיִּבְּא
 הַבֵּיטָה:
 כ וְהַמּוֹן הָעָם נִקְבְּצוּ שָׁם לְרַב עַד כִּי־לֹא יָכֹלוּ
 לְאָכַל־לֶחֶם:
 כא וַכָּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ בְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ יָצְאוּ לְהַחֲזִיק בּוֹ כִּי
 אָמְרוּ סוֹר טַעֲמוֹ:
 כב וְהַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר יָרְדוּ מִירוּשָׁלַיִם אָמְרוּ כִּי בַעַל־זְבוּב
 דָּבַק בּוֹ וְכִי עַל־יַדֵּי שַׂר־הַשָּׂדִים הוּא מְגַרֵּשׁ
 אֶת־הַשָּׂדִים:

וַיְהִי בְשִׁבְתּוֹ לְבָדוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלָהּ אֲשֶׁר דִּבְּקוּ בּוֹ
עַם-שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיִּשְׁאַלְהוּ עַל-דְּבַר מִשְׁלֵיו:
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֵם נָתַן לְדַעַת רְזִי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים
וְאֵלֶּה אֲשֶׁר מִבְּחוּץ רַק מִשְׁלִים יִשְׁמְעוּ בְּכַל:
לְמַעַן רָאוּ וַיֵּרְאוּ וְלֹא יִדְעוּ וְשָׁמְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלֹא יִכְיִנוּ
פֶּן-יִשׁוּבוּ וְנִסְלַח לָהֶם:
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם-הִמְשַׁל הִזָּה לֹא הִבִּינוּתֶם אִיךָ
תִּבְיִנוּ שְׂאֵר הַמִּשְׁלִים:
הַזֵּרַע הַלֵּא הוּא הַזֵּרַע אֶת-דְּבַר הַמַּלְכוּת:
וְאֲשֶׁר עַל-יַד הַדְּרָךְ הֵם אֵלֶּה אֲשֶׁר יִקְבְּלוּ אֶת-הַזֵּרַע
בְּשִׂמְעֵם אֶת-אֲשֶׁר נֹאמַר לָהֶם אִךָ הַשִּׁטָּן יַחִישׁ לְבֹאוֹ
וְנִשְׂאָ אֶת-הַזֵּרַע הַזֵּרוּעַ בָּם:
וְכֵן הַזֵּרַע הַזֵּרוּעַ עַל-חִלְקַת סֹלַע הֵם אֵלֶּה אֲשֶׁר יִמְהָרוּ
לְשִׁמְעַת אֶת-דְּבַר הַמַּלְכוּת בְּשִׂמְחָה:
אֶפְסֹ כִּי-אֵין לָהֶם שְׂרֵשׁ בְּנִפְשָׁם וְרַק כְּמַעַט רַגַע
יַעֲמִדוּ וַאֲחֵרֵי-כֵן כִּי תִקְרָה כָּל-צָרָה וְרָדְפוּ אַתֶּם
עַל-דְּבַר אַמוּנַתְם יִפְשְׁלוּ כְּרַגַע:
וְהַזֵּרַע הַזֵּרוּעַ אֶל-הַקְּצִים הֵם אֵלֶּה אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ
דְּבַר-הַמַּלְכוּת:
וְדֹאגוֹת הָעוֹלָם הִזָּה וְנִכְלֵי הָעֵשֶׂר וְחַפְצֵים אַחֲרֵים
בָּאִים וּמְבַלְעִים אֶת-הַדְּבַר וְלֹא יַעֲשֶׂה-צִמְחָה:
וְהַזֵּרַע הַזֵּרוּעַ בְּחִלְקָה הַטּוֹבָה הֵם הַשְּׂמִיעִים
אֶת-הַדְּבַר וַיִּצְפְּנֵהוּ עַד אֲשֶׁר-יִגְוֹב תְּנוּבָה שְׁלֹשִׁים
שָׁעָרִים וְשִׁשִׁים שָׁעָרִים וּמֵאָה שָׁעָרִים:
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַיּוֹבָא הַגֵּר לְשִׁימוּ תַחַת הָאִיפָה אוֹ
תַחַת הַמִּטָּה וְלֹא לְהַעֲלֹתוֹ אֶל-הַמְּנוּרָה:
כִּי אֵין-דְּבַר נְעֻלָּם אֲשֶׁר לֹא-יִגְלֶה וְאֵין נִסְתָּר אֲשֶׁר-לֹא
יִצָּא לְאוֹר:
כִּי מִי אֲשֶׁר אֲזַיֵּן לוֹ לְשִׁמְעַת יִשְׁמְעַת:
כִּי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְאֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁמְעִים
בְּמִדָּה אֲשֶׁר אַתֶּם תְּמַדּוּ בָּהּ יִמַד לָכֵם גַּם-אַתֶּם וְעוֹד
יִתֵּן לָכֶם נוֹסְפוֹת:
כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁ-לוֹ יִתֵּן לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אֵין-לוֹ יִקַּח
מִמֶּנּוּ גַם אֲשֶׁר יִשְׁ-לוֹ:
כִּי וַיֹּאמֶר עוֹד נִמְשָׁלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כְּאִישׁ הַשֵּׁת זֵרַע
בְּאֶרֶץ:
וְהִלְךְ-לוֹ לִישׁוֹן וְקָם לִלְלָה נְיוֹם וְהַזֵּרַע יִצְמַח וַיִּגְדֵּל
אִךָ אִיכָּה נַעֲשֶׂתָה כְּזֹאת הוּא לֹא יִדַע:
כִּי הָאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה מֵאֲלֵיהָ אֶת-הַקְּנֵה רֹאשָׁנָה
אַחֲרֵי-כֵן אֶת-הַשְּׂבֵלֶת וְאַחֲרֵי-כֵן אֶת-הַחֹטָה בְּשִׁבְלֶת
הַמְּלָאָה:
כִּי וְאֵז יַחִישׁ יְנִיף מִגָּל עַל-תְּבוּאֵת הַקְּמָה כִּי בִשְׁל קְצִיר:
לְוִיֹּסֶף וַיֹּאמֶר מֵהַדְּמוּת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וּמֵהַמִּשְׁלַל
נִשְׁוֶה-לָּהּ:

אֵל דְּמִיּוֹנָה לְגִרְגַר חֲרָדֵל אֲשֶׁר הוֹשֵׁת בְּאֶרֶץ וְהוּא קָטָן
מְכַל-זֵרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה:
בְּ-וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִזְרַע יִצְיֵץ יִגְדֵּל מְכַל-יִרְק וְעַנְפִּים גְּדוֹלִים
יּוֹצִיא עַד-אֲשֶׁר עוֹף הַשָּׁמַיִם יִקְנֹנוּ בְּצִלוֹ:
גְּ-וּבְמִשְׁלִים רַבִּים כְּאֵלֶּה הַטִּיף אֲלֵיהֶם מִלְּתוֹ כְּפִי-אֲשֶׁר
יִכְלוּ שְׂאֵת:
דְּ-וְלֹא דְבַר אֲלֵיהֶם דְּבַר בְּבִלִי מִשְׁל וּבְשִׁבְתּוֹ
עַם-תְּלַמִּידָיו לְבָדָם בְּאֵר לָהֶם אֶת-הַמִּשְׁלִים כְּלָם:
הֵ-בִיּוֹם הַהוּא לַעֲת עָרַב אָמַר אֲלֵיהֶם נַעֲבְרָה-נָא
אֶל-עֵבֶר הַיָּם:
וְ-וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-הַמּוֹן הַעָם וַיַּעֲבִירוּ אֹתוֹ בְּאֶנְיָה הַהִיא
אֲשֶׁר יִשָּׁב בָּהּ מֵאֵז וְאֶנְיָוֹת אַחֲרוֹת סָבִיב לוֹ:
זְ-וַתִּקַּם סוּפָה וּסְעָרָה גְּדוֹלָה בֵּינָם וְהַגְּלִים שָׁטְפוּ
אֶל-הָאֶנְיָה עַד-לְמִלְאוֹתָהּ מַיִם:
חֵ-וְהוּא נִרְדָּם בִּירְפָתִי הָאֶנְיָה וְהַפְּסוֹת מְרֹאשֹׁתָיו
וַיַּעֲבִירוּ אֹתוֹ לֹאמַר רַבְּנוּ הֲכִי לֹא תַחֲוֹשׁ לָנוּ כִּי אַבְדִּים
אֲנַחְנוּ:
טְ-וַיַּעֲזֹר וַיַּגְעַר בְּרוּחַ וַיֹּאמֶר אֶל-הַיָּם דָּם וְהַרְגַע וַיִּשְׁתַּק
הַרוּחַ וַתְּהִי דְמָמָה גְּדוֹלָה:
מְ-אֵז אָמַר אֲלֵיהֶם מִדּוּעַ כֹּה תַחֲרְדוּן הַעוֹד אֵין אִמֵּן
בְּכֶם:
מֵ-וְהֵם יָרְאוּ וַיִּרְאֶה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִי הוּא
זֶה אֲשֶׁר גַּם-הַרוּחַ וְהַיָּם מִקְשִׁיבִים לְקוֹלוֹ:

פרק ה

א וַיָּבֹאוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם אֶל-מְקוֹם מוֹשֵׁב הַגֵּרְזִיזִים:
ב וְהוּא יִצָּא מִן-הָאֶנְיָה וְהִנֵּה-אִישׁ יּוֹצֵא לְקַרְתָּאוֹ
מִן-הַקְּבָרִים אֲשֶׁר-רוּחַ טְמָאָה מִבַּעֲתוֹ:
ג וּמוֹשְׁבּוֹ הָיָה בֵּין הַקְּבָרִים וְלֹא יָכַל עוֹד אִישׁ לְאָסוֹר
אֹתוֹ וְאִךָ לֹא בְּזֻקִים:
ד כִּי-פָעָמִים רַבּוֹת נֹאסַר בְּזֻקִים וּבְכַבְלֵי בְּרִזָּל וַיִּנְתַּק
אֶת-הַזֻּקִים וְאֶת-הַכַּבְלִים שִׁבַּר וְלֹא הָיָה לְאֵל יִדְ-אִישׁ
לְכַבְּשׁוֹ:
ה וְהָיָה צֶעֶק תְּמִיד לִלְלָה יוֹמָם בֵּין הַקְּבָרִים וְהַהָרִים
וְטָרַף בְּאֲבָנִים נִפְשׁוֹ:
ו וַיְהִי כִּרְאֹתוֹ אֶת-יְשׁוּעַ מְרַחוּק וַיִּרְץ וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ:
ז וַיִּצְעַק בְּקוֹל גְּדוֹל וַיֹּאמֶר מֵה-לִי וְלָךְ יְשׁוּעַ בְּן-אֵל
עֲלִיּוֹן הַנְּנִי מִשְׁבִּיעֶךָ בְּאֵלֵהֶם כִּי לֹא תַעֲנֵנִי:
ח כִּי הוּא אָמַר אֲלֵיו צֵא רוּחַ טְמָאָה מִן-הָאִישׁ הַזֶּה:
ט וַיִּשְׁאַלְהוּ לֹאמַר מֵה-שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר מַחְנִים שְׁמִי
כִּי-רַבִּים אֲנַחְנוּ:
י וַיִּפְצַר-בוֹ מְאֹד לְבַלְתִּי שְׁלָחֵם אֶל-מַחוּץ לְאֶרֶץ:
יא וַעֲדָר חֲזִירִים רַבִּים הָיָה רַעַה שָׁם מִצְלַע הָהָר:

יב ויתחננו-לו לאמר שלחנו-נא אל-החזירים ונבואה בקם:

יג וינח להם ישוע והרוחות הטמאות האלה יצאו ותיבאנה אל-תוף החזירים וישטף כל-העדר במורד אל-תוף הים והם כלם כאלפים טבעו בים:

יד ורעי החזירים נסו ויגידו את-הדבר בעיר ובשדה ויצאו בני המקום לראות את אשר נהיתה:

טו ויבאו אל-ישוע ויראו את-האיש בעל מעון השדים בעל מחנים והוא ישב מלבש בגדים ונדעתו ישרה וייראו:

טז והראים את-המעשה בעיניהם ספרו להם את-אשר נעשה לבעל מעון השדים ולעדר החזירים:

יז ויחלו לפצרו-בו פי יעברו מגבוליהם:

יח וינד אל-האגניה ובעל מעון השדים פגע בו לתתו להיות אצלו:

יט ולא נתנו ישוע אף אמר אליו שוב לביתך ולמולדתך והגד להם מה-עשה לך יהיה ומה-רבו רחמי אליך:

כ וילך ויחל להשמיע בדכפוליס את אשר עשה לו ישוע ויתפלאו כלם:

כא וישב ישוע ויעברו באגניה אל-עבר הים ועם-רב נקבצו אליו והוא עמד על-שפת הים:

כב והנה אחד ראשי בית-הכנסת בא אליו ושמו יאיר וכראתו אתו נפל לרגליו ארצה:

כג ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הילדה הגיעה עד-שערי מות הואל-נא ובא שים ידיך עליה ושבה ותחי מחליה:

כד וילך אתו והמון עם-רב הלכו אחריו וידחקקהו:

כה ואשה זכה היתה שם אשר ימי זוכה נמשכו שתים עשרה שנה:

כו והיא נשאה מכאובים רבים מידי רפאים שונים וכל אשר-לה פזרה בלתי הועיל פי נגעה הלה הלוך וקשה:

כז ויהי כשמעיה את-שמע ישוע ותיבא בקרב המון העם מאחריו ותגע בכנף בגדו:

כח פי אמרה בלבה אם רק-אגע בבגדו ואנשעה:

כט וייבש מקור דמיה פתאם ותפר כי נרפא הנגע בבשרה:

ל וישוע ידע בנפשו כרגע פי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוף העם ויאמר מי-נגע בבגדי:

לא ויאמרו אליו תלמידיו הנדן ראה פי העם ידחקון מסביב ואתה תשאל מי-נגע בבגדי:

לב ויבט מסביב לראות אתה אשר עשתה כזאת:

לג והאשה יראה וחרדה פי ידעה את-אשר נעשה לה ותיבא ותפל לפניו ארצה ותגד-לו האמת:

לד ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום וחייתה נפשך מתחלוואיכי:

לה עודנו מדבר ואנשי ראש בית-הכנסת באו מביתו ויאמרו מתי בתך ולמה-זה תלאה עוד את-הרבי:

לו כשמוע ישוע את-הדבר האמור ויאמר אל-ראש בית-הכנסת אל-תירא אף-האמן:

לז ולא נתן לאיש ללכת עמו בלתי לפטרוס ויעקב ויזחנן אחי יעקב:

לח ויבאו בית-ראש בית-הכנסת וירא את-מהומת הבכים ואת-המזללים הרבים:

לט ויבא ויאמר אליהם מה-תהמו ומה-תבכו הילדה לא מתה פי אם-ישנה היא:

מ וילעגו לו אף הוא הוציא את-כלם מן-הבית ויקח את-אבי הנערה ואת-אמה ואת-אשר אתו ויבא החדרה אשר הנערה שמה:

מא ויחזק ביד הנערה ויאמר טליתא קומי אשר יאמר נערה קומי:

מב ותקם הנערה פתאם ותהלך והיא בת-שנים עשרה שנה ויתפלאו הפלא ופלא:

מג ויצו עליהם ויזהירו לבלתי יודע הדבר לאיש אז אמר לתת-לה לאכל:

פרק ו

א ויצא משם ויבא אל-ארץ מולדתו ותלמידיו הלכו אחריו:

ב ויהי ביום השבת ויחל ללמד בבית-הכנסת ורבים שמעו ויתמהו לאמרו מאין לזה כל-אלה מה-מנת חכמתו ואיך נפלאות כאלה תעשינה ידיו:

ג הלא זה הוא החרש בן-מרנם ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון וגם-אחיותו הלא כלן אתנו פה פי הוא הנה להם לאבן נגף:

ד ויאמר אליהם ישוע אין נביא בבלי כבוד זולתי בארץ מולדתו בקרב משפחתו ובתוף ביתו:

ה ולא יכל לעשות נפלאות שמה בלעדי חולים אחרים אשר שם ידיו עליהם וירפאם:

ו ושמה ההזיקתהו מפני חסר אמונתם וילך ויסב ללמד בכפרים:

ז ויקרא אל-שנים העשר ויחל לשלח אתם שנים שנים וכח נתן בידם על-רוחות הטמאה:

ח ויצו אתם לבלתי ישאו צדה לדרכם זולתי מטה לבדו ולא לחם ולא ילקוט ולא כסף בכיס:

ט כי אם-להנעיל סנדל לכף רגלם ויחליפות בגדים בל-ילבשו:

י ויאמר אליהם פי תבאו לאחד הבתים באחד המקומות שבו בבית ההוא עד-אשר תעברון:

א' וְכַל-אֲשֶׁר לֹא-יִאֲסָפוּ אֶתְכֶם הַבֵּיתָה וְלֹא יִשְׁמְעוּ
 בְּקִלְכֶם צְאוּ מִשָּׁם וּנְעַרְתֶּם אֶת-הָאֲבָק מֵעַל רִגְלֵיכֶם
 לְעֹדוֹת לֵהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לְסֹדֵם וְלַעֲמֻדָה יִקַּל
 בְּיוֹם הַדִּין מִן-הַעִיר הַזֹּאת:
 ב' וַיֵּצְאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל-הָעָם לְשׁוֹב:
 ג' וַיִּגְרְשׁוּ רוּחוֹת רַעוֹת רַבּוֹת וְאֶת-חֹלִים רַבִּים סָכוּ
 בְּשִׁמְן וַיִּרְפְּאוּ אֹתָם:
 ד' וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ הַחֹרְדוֹס עַל-יִשׁוּעַ כִּי נֹדַע הָיָה שְׁמוֹ
 בְּאֶרֶץ וַיֹּאמֶר כִּי יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל קָם מִן-הַמַּתִּים עַל-כֵּן
 גָּבְרָה יָדוֹ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת:
 ה' וַיֵּשׂ אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי-הוּא אֱלֹהֵהוּ וְאֲחֵרִים אָמְרוּ כִּי-הוּא
 נִבְיָא אוֹ כֹּאחַד הַנְּבִיאִים:
 ו' וְהַחֹרְדוֹס שָׁמַע וַיֹּאמֶר זֶה הוּא יוֹחֲנָן אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי
 אֶת-רֵאשׁוֹ מֵעַלְיוֹ הוּא קָם מִן-הַמַּתִּים:
 ז' הוּא הַחֹרְדוֹס אֲשֶׁר שָׁלַח וַיִּתְפַּשׂ בְּיוֹחֲנָן וַיֹּאסְרֵהוּ
 וַיִּתְּנָהוּ בְּבֵית הַסֵּהָר עַל-דִּבְרֵי הַחֹרְדָּה אֲשֶׁת פִּילְפּוֹס
 אֲחִיו אֲשֶׁר אָתָּה לָקַח לוֹ לְאִשָּׁה:
 ח' כִּי יוֹחֲנָן אָמַר אֶל-הַחֹרְדוֹס לֹא כַתּוּרָה לָקַחְתָּ אֲשֶׁת
 אַחִידָךְ לָךְ לְאִשָּׁה:
 ט' וַתִּשְׁטַם אֹתוֹ הַחֹרְדָּה וַתִּבְקַשׁ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא יָכֹלָה לוֹ:
 י' כִּי הַחֹרְדוֹס הָיָה יָרָא אֶת-יוֹחֲנָן בְּאֲשֶׁר יָדַע כִּי אִישׁ
 צַדִּיק וְקָדוֹשׁ הוּא וַיִּגַּן עָלָיו וְרַבּוֹת עָשָׂה לְפִי דְבָרוֹ
 אֲשֶׁר אָנָּה לְשַׁמְעַל לוֹ:
 יא' וַיְהִי הַיּוֹם הוּא יוֹם הַלֵּחֶת אֶת-הַחֹרְדוֹס וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה
 לְגַדְלֵיו לְשָׂרֵי אֲלָפָיו וּלְרֵאשֵׁי הַגָּלִיל:
 יב' וַתִּבְאֵר בַּת-הַחֹרְדָּה וַתִּרְקַד-שָׁם בְּמַחֹל וַתִּיטַב בְּעֵינֵי
 הַחֹרְדוֹס וּבְעֵינֵי הַיֹּשְׁבִים בְּמִסְבוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֶל-הַנְּעֻרָה שְׂאֵלִי מִמֶּנִּי וְאֶתֶּן-לָךְ כָּל-בְּקִשְׁתְּךָ:
 יג' וַיִּשְׁבַּע לָהּ לֵאמֹר כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׂאֵלִי מִמֶּנִּי גַם עַד-חֲצִי
 הַמַּלְכוּת בֵּן אֲעֲשֶׂה לָךְ:
 יד' וַתֵּצֵא וַתֹּאמֶר אֶל-אִמָּהּ מָה אֲשַׁאֵל וַתַּעַן לֵאמֹר
 אֶת-רֵאשׁ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל:
 טו' וַתִּמְהַר וַתֵּשֶׁב אֶל-הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי כִּי תִתֶּן-לִי
 כִּיֹּם בְּסֹפֶל אֶת-רֵאשׁ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל:
 יז' וַיִּתְעַצֵּב הַמֶּלֶךְ עַד-מָאד אָפַס בְּעֵבֹר הַשְּׁבוּעָה
 וְהַיֹּשְׁבִים עִמּוֹ בְּמִסְבוֹ לֹא אָבָה לְהַשִּׁיב אֶת-פְּנֵיהָ:
 יח' וַיִּמְהַר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אַחַד מִן-הַטַּבָּחִים וַיִּצְוָהוּ
 לְהֵבִיא אֶת-רֵאשׁ יוֹחֲנָן וַיִּלְךְ וַיִּכְרַת אֶת-רֵאשׁוֹ בְּבֵית
 הַסֵּהָר:
 יט' וַיִּבְיָאָהוּ בְּסֹפֶל וַיִּתְּנָהוּ לַנְּעֻרָה וְהַנְּעֻרָה נִתְּנָה אֹתוֹ
 לְאִמָּה:
 כ' וַיִּשְׁמְעוּ תַלְמִידָיו וַיִּבְאוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַחֵלֶל וַיִּקְבְּרֵהוּ
 בְּמוֹ-קָבֵר:
 ל' וַיִּקְבְּצוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל-יִשׁוּעַ וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר
 עָשׂוּ וְאֵת אֲשֶׁר לָמְדוּ:

א' וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְנִלְכְּהוּ אֶל-מְקוֹם שְׁמִם וְתִרְגְּעוּ
 שָׁם מְעַט כִּי רַבּוּ הַבָּאִים וְהַשְּׁבִים עַד-אֲשֶׁר לֹא מִצְאוּ
 לָהֶם עֵת לְאָכַל-לֶחֶם:
 ב' וַיִּלְכוּ בְּאֲנִיָּה לְבָדֵם אֶל-מְקוֹם שְׁמִם:
 ג' כַּרְאוֹת הַמּוֹן הָעָם אֹתָם הַלְכִים הִפְרִיחוּ אֹתוֹ רַבִּים מֵהֶם
 וַיִּרְוּצוּ דֶרֶךְ הַיְבֻשָּׁה מִכָּל-הָעָרִים וַיִּקְדִּימוּ לְבֹא אֵלָיו:
 ד' וַיֵּצֵא יִשׁוּעַ וַיֵּרָא הַמּוֹן עִם-רַב וְרַחֲמָיו נִקְמְרוּ עֲלֵיהֶם
 כִּי הָיָה כִּצְאוֹן אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רַעַה וַיַּחַל לְהוֹרֹתָם
 דְּבָרִים שׁוֹנִים:
 ה' וַיְהִי כִּי-פָנָה הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ
 הַמְּקוֹם שְׁמִם וְהַיּוֹם יָד מָאד:
 ו' שְׁלַחֵם מֵעַל פְּנֵיךְ וַיִּלְכוּ אֶל-הָעָרִים וַחֲצִרֵיהֶן מִסְבִּיב
 לְקַנּוֹת לָהֶם לֶחֶם כִּי אֵין לָהֶם מִה-שְּׂאִיכְלוּ:
 ז' וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תִּנְּנוּ לָהֶם אֹתָם לְאָכַל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 וְכִי יִלְךְ לְקַנּוֹת לָהֶם לֶחֶם בְּמֵאֵתִים דִּינָר וּמִצְעָא לָהֶם:
 ח' וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כַּמָּה כְּפוֹרֹת לֶחֶם לָכֶם לָכוּ וּרְאוּ וַיִּרְאוּ
 וַיֹּאמְרוּ חֲמִשָּׁה לֶחֶם וְדָגִים שְׁנַיִם:
 ט' וַיֵּצְאוּ אֹתָם כִּי יִשְׁבוּם כָּלֵם חֶבֶל חֶבֶל בְּנֵאוֹת דִּשָּׂא:
 י' וַיִּשְׁבוּ לָהֶם שׁוֹרָה עַל-שׁוֹרָה מֵאָה מֵאָה אִישׁ וַחֲמִשִּׁים
 חֲמִשִּׁים אִישׁ:
 יא' וַיִּקַּח אֶת-חֲמִשָּׁת הַלֶּחֶם וְאֶת-שְׁנֵי הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו
 לְמַרוֹם וַיְבָרֵךְ וַיִּפְרֹס אֶת-הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לְשׁוֹם
 לְפָנֵיהֶם וְאֶת-שְׁנֵי הַדָּגִים חָלַק לְכָלֵם:
 יב' וַיֵּאכְלוּ כָלֵם וַיִּשְׁבְּעוּ:
 יג' וַיִּשְׂאוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר סִלִּים מִלֵּאִים מִן-הַפְּתוֹתִים
 הַנּוֹתְרִים וּמִן-הַדָּגִים:
 יד' וְאֵלָה אֲשֶׁר לָחֲמוּ בְּלֶחֶם הַהוּא הָיָה כְּחִמְשָׁת אֲלָפֵי
 אִישׁ:
 טו' אַז חֲזַק דְּבָרוֹ עַל-תַּלְמִידָיו לְרַחֵת בְּאֲנִיָּה וְלַעֲבֹר לְפָנָיו
 אֶל-עֵבֶר הַיָּם אֶל-בֵּית צִיְדָה בְּעוֹד הוּא יִשְׁלַח
 אֶת-הָעָם:
 טז' וְאֲחֵרֵי אֲשֶׁר פָּטַר אֹתָם עָלָה עַל-הָהָר לְהַתְּפִלֵּל:
 יז' וְהָאֲנִיָּה כָּאֵה בְּלֵב הַיָּם אֲחֵרֵי בֹא הָעָרֵב וַיִּנְתֵּר הוּא
 לְבָדוֹ בַּיְבֻשָּׁה:
 יח' וַיֵּרָא אֶת-הַשְּׁטִים בְּאֲנִיָּה בְּצֻרָה גְדוֹלָה כִּי הִסְעַר הוֹלֵךְ
 וְסַעַר נִגַּד פְּנֵיהֶם וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם בְּעוֹד לֵילָה לְעַת
 הָאֲשִׁמְרַת הַרְבִּיעִית דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם וַיִּזְאֵל לְעֵבֶר
 אֹתָם:
 טט' וְהָם רָאוּ אֹתוֹ דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם וַיִּחְשְׁבוּ כִּי חֲזוֹן-רוּחַ
 הוּא וַיִּצְעְקוּ:
 י' כִּי-כָלֵם רָאוּ אֹתוֹ וַנִּבְהָלוּ וַיִּמְהַר לְדַבֵּר עַל-לִפְּם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם חֲזַקוּ אֲנִי הוּא אֶל-תִּירְאוּ:
 יא' וַיֵּרָד אֲלֵהֶם אֶל-תּוֹף הָאֲנִיָּה וְהָרוּחַ שָׁכְכָה וְהָם כֵּן
 תַּמְהוּ בְּתַמְהוֹן לְכַב יָתֵר מָאד:

כ"ב כי גם בדבר-כפירות הלחם עד-כה לא השפילו כי
היו כבדי-לב:

כ"ג ויעברו ויבאו ארצה גגיסר ויקרבו אל-החוף:

כ"ד ועוד הם עלים מן-האגניה ואנשי המקום הפירוהו
כרצע:

כ"ה וירצו בכל-הכפר ויחלו לשאת את-החולים
על-משכבם להביאם אל-המקום אשר שמעו כי-הוא
שם:

כ"ו ובכל-מקום אשר בא שמה בכפרים או בערים
והצריהן שם שמו את-החולים לפניו על-פני חוצות
ויתחננו-לו לתתם לגעת בכנף בגדו ויהי כל אשר
נגע-בו נחי:

פרק ז

א ויקהלו אליו פרושים וסופרים אחרים אשר באו
מירושלים:

ב ויראו את אחרים מתלמידיו אכלים לחם בידים
טמאות כי לא רחצו ויזכירו אתם:

ג כי הפרושים וכל-היהודים לא יאכלו לחם בלתי
אם-ירחצו את-ידיהם עד-הפרק כי את-קבלת
הזקנים ישמרו:

ד ובבואם מן-השוק לא יאכלו בכלי רחצה ועוד רבות
קבלו עליהם לשמר כמו טבילת כסות וכדים וכירות
ומטות:

ה וישאלו אתו הפרושים והסופרים לאמר מדוע לא
ישמרו תלמידיך את-מסרת הזקנים כי הם אכלים
לחם בלי נטילת ידיים:

ו ויאמר אליהם חנפיל-לב היטב נבא עליכם ישעיהו
כפתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני:

ז ותהו ויראתם אתי מצות אנשים מלמדים:

ח כי מצות אלהים עזבתם ותשמרו מסרת אנשים
טבילת כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים:

ט ויאמר אליהם היטבתם למאס במצות אלהים למען
תנצרו את-קבלתכם:

י כיימשה אמר כבד את-אביך ואת-אמך ומקלל אביו
ואמו מות יומת:

יא ואתם אמרים איש כיימשה לאביו או לאמו קרבן
כל-הנאה אשר תהנה ממנו הרי זה נדר:

יב ולא תתנו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו:

יג ותפרו את-דבר אלהים מפני מסרתכם אשר תמסרו
אתם וכן רבות אתם עשים:

יד ויוסף ויקרא אל-העם ויאמר אליהם האזינו אלי
כלכם והשפילו:

טו אין דבר אשר יבא בקרב האדם מחוצה-לו יוכל
לטמא אתו כי אם-זה אשר יצא ממנו הוא יטמא
את-האדם:

טז מי אשר-אזנים לו לשמע ישמע:

יז וכאשר שב מתוך העם הפיתה וישאלו אתו תלמידי
על-דבר משלו:

יח ויאמר אליהם הכי גם-אתם עוד בבלי בינה הלא
תשפילו כי כל-הבא מחוץ אל-תוף האדם לא
יטמאנו:

יט כי לא-יבא אל-לבו כי אם-אל-כרשו ומשם יצא
הפרשדנה אשר יזקק כל-מזון:

כ ויאמר אכן היצא מתוך האדם הוא יטמאנו:

כא כי מתוך האדם מתוך לבו יצאו יצרי מחשבות רעות
ונגונים גנבה ורצח:

כב נאפים אהבת בצע ורשע רמיה וזמה ורעת-עין
גדופים גאות ונבלה:

כג כל-הרעות האלה מתוך האדם הן יצאות ומטמאות
אתו:

כד ויקם וילך משם אל-גבול צור וצידון ויבא אל-אחד
הבתים ולא אבה אשר כיננו איש אף לא יכל
להסתר:

כה כי אשה אשר בתה הילדה רוח טמאה מבעתה
שמעה עליו ותמהר ותבא ותפל לרגליו:

כו והאשה יננית ומולדתה ארם-צור ותבקשהו להרחיק
את-הרוח הרעה מקרב בתה:

כז ויאמר אליה ישוע נתון לבנים לשבע ראשונה כי
לא-נכון לקחת את-לחם הבנים ולהשליכו לפני
הכלבים:

כח ותען ותאמר אליו בן אדני אפס גם-הכלבים יאכלו
פחת השלחן מפתותי לחם הבנים:

כט ויאמר אליה יען בזאת דברת לכיילך סרה הרוח
הרעה מביתך:

ל ותשב אל-ביתה ותמצא את-בתה שכבת על-מטתה
והרוח הרעה סרה מעליה:

לא ויפן ויצא מגבול צור דרך צידון ויבא עד-ים הגליל
בתוף גבול דכפוליס:

לב ויביאו אליו איש חרש ואלם ויפצרו-בו לשום
את-ידו עליו:

לג ויקחהו מקרב העם לברו וישם את-אצבעותיו באזניו
ויך ויגע בלשונו:

לד וישא עיניו למרום ויאנח ויאמר לו אפתח אשר יאמר
התפתח:

לה ויפתחו אזניו ומוסרי לשונו נתקו וינדבר בשפה
ברורה:

לו ויצו עליהם לבלתי יגידו לאיש וכאשר יצוה עליהם
בן יוסיפו להשמיע את-הדבר ברבים:

ו^ל ויתמהו עד-מאד לאמר כל-אשר עשה טוב מאד כי על-פיו חרשים שמעים ואלמים מדברים:

פרק ח

א ויהי במקום ההם ויתאספו אליו עם-רב ולא היה להם כל-אכל למלא לנפשם ויקרא ישוע אל-תלמידיו ויאמר אליהם:

ב מלאתי רחמים עליהם כי עמדו עמדי זה שלשת ימים ואין להם מה-לאכל:

ג וכי אשלחם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך ויש מהם אשר באו ממרחק:

ד ויענו אותו תלמידיו מאין תשיג יד-איש במדבר להשיבע את-אלה לחם:

ה וישאל אתם לאמר כמה לכם לחם ויאמרו שבעה:

ו ויצו את-המון העם לשבת על-הארץ ויקח את-שבעת הלחם וברך ויפרס ויתן אל-תלמידיו לשום לפניהם וישמו לפני המון העם:

ז ומעט דגים קטנים היו להם אשר ברך עליהם ויאמר לשום לפניהם גם-את-אלה:

ח ויאכלו וישבעו וישאו את-הפתותים הנותרים שבעה סלים:

ט והם היו כארבעת אלפי-איש ואחר-כן שלח את-העם:

י אז ירד באניה עם-תלמידיו ויבא שדה דלמנוחא:

יא ויצאו הפרושים ויחלו להתנפח אתו ולבעבור נסותו שאלו לתת להם אות מן-השמים:

יב ויאנח במרירות רוחו לאמר מדוע יבקש הדור הזה אות אמן אני אמר לכם כי את לא ינתן לדור הזה:

יג ויעזב אתם וישב ויעבר באניה אל-עבר הים:

יד והם שכחו לקחת אתם צדה לדרך ולא-נמצא באנפתם בלתי כפר-לחם אחת:

טו והוא הזהיר אתם לאמר ראו השמרו לכם מחמצת הפרושים ומשאר הורדוס:

טז ויהי הם נדונים איש את-אחיו לאמר על כיי-לחם אין אתנו:

יז וידע ישוע ויאמר אליהם למה-זה אתם נדונים על כיי-אין לכם לחם הכי לא תבינו ולא תשפילו ולבכם כבד עד-כה:

יח עינים לכם ולא תראו ואננים לכם ולא תקשיבו ולא תזכרו:

יט כֹּאֲשֶׁר פָּרַסְתִּי אֶת-חֲמֹשֶׁת הַלֶּחֶם לְחֹמֶשֶׁת אֲלָפִים כִּמְהָ סָלִים מְלֵאִים פְּתוּתִים נִשְׂאֲתָם מֵהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׁנַיִם-עָשָׂר:

כ ומן-השבע לארבעת האלפים כמה סלים מלאים פתותים נשאתם מהם ויאמרו אליו שבעה:

כא ויאמר אליהם הכי עוד לא תשפילו עד-כה:

כב ויבאו אל-בית צינדה ויביאו אליו איש עור ויבקשהו לתתו לגעת בו:

כג ויחזק ביד העור ויציאהו אל-מחוץ לעיר וירק בעיניו ואת-ידיו שם עליו וישאלהו אם-הוא ראה מאומה:

כד וישא את-עיניו ויאמר אני ראה אנשים כי אני ראה אתם הלכים כמו-עצים:

כה וישם את-ידיו שנית על-עיניו ויפקח אתן אז התרפא וירא כל-דבר אל-נכון:

כו וישלחהו אל-ביתו ויאמר אל-תבא בעיר ואל להגיד לאיש דבר בעיר:

כז ויצא ישוע משם וילך עם-תלמידיו אל-הכפרים בקיסרין אשר לפילפוס ויהי בדרך וישאל אתם לאמר מה-אמרים האנשים עלי מי-אני:

כח ויענו ויאמרו יוחנן המטבל ויש אמרים אליהו ונאחרים אמרים אחד מן-הנביאים:

כט וישאל אתם לאמר ואתם מה-תאמרו עלי מי-אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח:

ל ויצו עליהם לבלתי הגד לאיש על-אדותיו:

לא אז החל להורתם לאמר רבים מכאבים לכן-האדם והזקנים וראשי הכהנים והסופרים ומאסו בו וימיתוהו ומקצה שלשת ימים יקום:

לב ואת-הדבר הזה הגיד באר היטב ויקח אתו פטרוס ויחל להוכיחו בדרךים:

לג אף הוא פנה כה נכה ויבט אל-תלמידיו ויגער בפטרוס לאמר סור שטן מעל-פני כי לא תשפיל את-אשר לאלהים כי אם-את-אשר לאדם:

לד ויקרא אל-העם ואל-תלמידיו ויאמר אליהם מי-החפץ ללכת אחרי ישליך את-נפשו מנגד וישא את-צלו וילך אחריו:

לה כי מי-החפץ להציל את-נפשו תפרת-לו ומי-אשר-יכרית את-נפשו למען ולמען הבשורה ימצאנה:

לו כי מה-בצע לאיש אם-יגנה-לו את-כל-הארץ ונפשו תפרת-לו:

לז או מה-יתן איש פדיון נפשו:

לח כי כל-איש אשר יבוש ממני ומדברי בדור הבגד והפושע הזה אף בן-האדם יבוש ממנו גם-הוא כֹּאֲשֶׁר יבא בכבוד אביו עם-מלאכיו הקדושים:

פרק ט

א ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם יש מן הנצבים פה אשר לא יטעמו מנת עד כייראו צאת מלכות אלהים בגבורה:

ב ואחרי ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אתו וביאם אל-הר גבה לבדם וישתנה לעיניהם:

ג ובגדיו נוצצו והלבינו אין כובס בארץ יוכל לכבס בגדים לבנים כמוהם:

ד והנה אליהו ומשה נראו אליהם מדברים עם-ישוע:

ה ויען פטרוס ויאמר אל-ישוע רבי טוב לנו לשבת פה נעשה-נא שלש סכות לך אחת למשה ואחת לאלהו:

ו כי הוא לא-ידע מה-לדבר פי נפלה עליהם אימתה נפחד:

ז והנה ענן סכף עליהם וקול יצא מן-הענן לאמר זה בני ידדי אליו תשמעון:

ח ופתאום הביטו מסביב ולא-ראו עוד איש זולתי ישוע לבדו אתם:

ט ויהי ברדתם מן-ההר ויצו אתם לבלתי הגד לאיש את-אשר ראו עד כייקום בן-האדם מן-המיתים:

י והם שמרו את-הדבר בלבם ויחקרו ביניהם מה-היא התקומה מן-המיתים:

יא וישאלו אתו לאמר למה-זה יאמרו הסופרים כי אליהו בא יבא ראשונה:

יב ויאמר אליהם אכן אליהו יבא ראשונה והשיב את-הכל וכמו שכתוב על בן-האדם בן-גם-הוא נכון להיות מענה ומדכא ונגזר מארץ חיים:

יג אפס אני אמר לכם כי גם-אליהו כבר בא ויעשו-בו כרצונם ככתוב עליו:

יד ויהי כבאם אל-שאר התלמידים ויראו עם-רב סביבתם וסופרים מתנכחים עמהם:

טו וכל-העם פראותם אתו השתאו תמהו וירצו וישאלו-לו לשלום:

טז והוא שאל אותם מה-אתם מתנכחים עמהם:

יז ויען אתו אחד מן-העם רבי הבאתי לך בזה את-בני אשר-רוח אלם מבעתו:

יח ולעת יחזיק בו יטרפנו יוריד רירו ושניו יחרק עד-אשר יבש כחו ואמר אל-תלמידיך לגרשו ולא יכלו:

יט ויען ויאמר אליהם הוי דור לא אמן בו עד-מתי אהיה עמכם עד-מתי אשא אתכם הביאהו אלי הנה:

כ וביאהו לפניו וכאשר ראהו הרוח ויחתף אתו חתף וטרף ויפל ארצה ויתגלל ברירו:

כא וישאל את-אביו מאיזה יום דבק בו זה ויאמר מימי נעוריו:

כב ופעמים רבות הפילו באש ובמים להאבידו אף אם יש-לאל ידך לעשות דבר חוסה-נא עלינו והושיענו:

כג ויאמר אליו ישוע אם יש-לאל ידך להאמין אתה למאמין בל-דבר יעשה:

כד ויעצק אבי הילד ויאמר בדמעות הנני מאמין אדני הושיעה לחסר אמונה כמני:

כה וירא ישוע כי ההמון הלך הלוך ורכב ויגער ברוח הטמאה לאמר אני מצנף צא ממנו רוח אלם וחרש אל-תוסף לבוא בוא עוד:

כו ויעצק ויטרף את-נפשו באפו ויצא והנער נשאר כמת ורבים אמרו כייגע:

כז וישוע החזיק בידו ויקימהו ויקם:

כח ויהי בבאו הביתה וישאלו אתו תלמידיך והם לבדם אתו מדוע לא מצאה ידנו אנחנו לגרשו:

כט ויאמר אליהם מין רוח נע כזה לא-יגרש פי אם-בתפלה ובצום:

ל ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה שם להנדע לאיש:

לא כי הקדיש עתו ללמד לתלמידי וולשים לפניהם אף בן-האדם יסגר בידי אנשים אשר ימיתהו ואחרי אשר יומת יקום ביום השלישי נחי:

לב והם לא הבינו את-דברו וייראו לשאל אתו:

לג ויבאו אל-כפר-נחום ויהי בבית וישאל אתם מה-דין ודברים היו ביניכם בדרך:

לד ולא ענו דבר פי רבו ביניהם בדרך מי הוא הגדול בהם:

לה וישב ויקרא אל-שנים העשר ויאמר אליהם מיהתפץ להיות ראשון עליו להיות אחרון לכלם ומשרת לכלם:

לו ויקח ילד ויציגהו בתוכם ואחרי אשר חבק-לו אמר אליהם:

לז מיהוא המקבל בשמי אחד הילדים כזה אתי הוא מקבל והמקבל אתי איננו מקבל אתי פי אם-פני שליחי:

לח ויאמר יוחנן אליו רבי ראינו איש מגרש רוחות רעות בשמך ונכלא אתו מפעלתו אחרי אשר לא-הלך אחרינו:

לט ויאמר ישוע אל-תכלאו אתו כי אין איש אשר פה עשה בשמי נפלאות וכה ישוב ודבר-בי סרה:

מ כי איש אשר איננו לצרינו לנו הוא:

מא וכל-הנתן לכם בשמי כוס מים לשותת עקב אשר תכסו על-המשיח אמן אני אמר לכם פי לא-יאבד שקרו:

כב וְכַל-הַנֶּחֱתָן מִכָּשֶׁל לִפְנֵי אֶחָד הַקְּטָנִים הַמֵּאֲמִינִים בִּי
 טוֹב לוֹ כִּי יִתְּלֶה פְּלַח-רֶכֶב עַל-צִנּוּאָרוֹ וְהִשְׁלַף בָּיָם:
 מג וְאִם-יִדְּדֶךָ לְמִכְשׁוֹל לָךְ קִצְצֵן אֹתָהּ טוֹב לָךְ לְבֹא
 אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-יָד מִהֵיֹת לָךְ שְׂתִי יָדַיִם וְלִבָּא
 אֶל-גִּיהֶנָּם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַד-עוֹלָם תּוֹקֵד:
 מד אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
 מה וְאִם-יִגְלֶךָ לְמִכְשׁוֹל לָךְ קִצְצֵן אֹתָהּ טוֹב לָךְ לְבֹא
 אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-רֶגֶל מִהֵיֹת לָךְ שְׂתִי רַגְלַיִם וְלִבָּא
 אֶל-גִּיהֶנָּם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה:
 מו אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
 מז וְאִם-עֵינֶיךָ תִּכְשִׁילֶךָ נִקֵּר אֹתָהּ טוֹב לָךְ לְבֹא
 אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּעֵינַי אַחַת מִהֵיֹת לָךְ שְׂתִי עֵינַיִם
 וְלִהְשִׁלֶּךָ אֶל-גִּיהֶנָּם:
 מח אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
 מט כִּי כָל-אָדָם בָּאֵשׁ יִצְרָף כְּמוֹ כָל-קָרְבָן בַּמִּלַּח יִמְלַח:
 נ וְהַמִּלַּח טוֹב הוּא אִךְ אִם-יָפּוּג טַעַם הַמִּלַּח בְּמָה
 תּוֹכְלוּ לְתַקֵּן אֹתוֹ שְׁמְרוּ אֶת-הַמִּלַּח בְּתוֹכְכֶם
 וְאֶת-הַשְּׁלוֹם בֵּין אִישׁ וּבֵין אַחֵיו:

פרק י

א וְיָקָם וַיִּלָּךְ מִשָּׁם אֶל-גְּבוּל יְהוּדָה וְאֶל-מַעְבַּר לַיַּרְדֵּן
 וְהָמוֹן רַב הוֹסִיפוּ לְהַקְבִּץ אֵלָיו וַיּוֹרֶה לָהֶם כְּפִי
 מִשְׁפָּטוֹ:
 ב וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו פְּרוּשִׁים לְנִסּוֹתָו וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם יֵשׁ בְּיָד
 אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ:
 ג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-צְנִיחָה אֶתְכֶם מִשָּׂה:
 ד וַיֹּאמְרוּ מִשָּׂה נִתֵּן לָנוּ לְכַתְּבָלָהּ סֵפֶר כְּרִיתַת
 וְלִשְׁלָחָה:
 ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ בְּעֵבֹר קָשִׁי לְבַבְכֶם כָּתַב לְכֶם
 אֶת-הַמִּצְוָה הַזֹּאת:
 ו אָבָל בִּימֵי הַבְּרִיָּאָה מִקֶּדֶם זָכַר וַיִּקְבַּח עֲשֵׂה אֹתָם:
 ז עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אִבּוֹ וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ:
 ח וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד וְאִם-כֵּן אֵינָם עוֹד שְׁנַיִם כִּי
 אִם-בָּשָׂר אֶחָד:
 ט לָכֵן אַתְּ אֲשֶׁר-חִבְּרָה אֱלֹהִים אֶל-יִפְרַד אָדָם:
 י וּבְבִית שְׂאֵלוֹ אֹתוֹ תִּלְמַיְדוּ שְׁנֵית עַל-הַדְּבָר הַזֶּה:
 יא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי-יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וְנָשָׂא לוֹ
 אַחֶרֶת נֶאֱמָר הוּא:
 יב וְאִשָּׁה כִּי-תִצָּא מִבֵּית בַּעְלָהּ וְהִיֹתָה לְאִישׁ אַחֵר נֶאֱמָר
 הִיא:
 יג וְכִיבֹאוּ אֵלָיו יְלָדִים לְבַעְבֹּר יָשִׁים אֶת-יְדֵי עַלְיֵיהֶם
 וְתִלְמַיְדוּ גַּעֲרוּ בְּמִבְיֵאתֵיהֶם:

יד וַיֵּרָא יִשׁוּעַ וַיַּחֲרֵלּוּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנִּיחֵנוּ לַיְלָדִים
 לְבֹא אֵלַי וְאֶל-תְּכַלְאוּ אֹתָם כִּי מֵאֲלֵה מַלְכוּת
 הָאֱלֹהִים:
 טו אָמֵן אָנִי אָמַר לְכֶם מִי אֲשֶׁר-לֹא יִקְבַּל אֶת-מַלְכוּת
 הָאֱלֹהִים כִּיִּלְד בֹּא לֹא-יָבֹא בָהּ:
 טז וַיַּחְבְּקֵם בְּזַרְעוֹתָיו וְאֶת-יְדָיו שָׁם עַלְיֵיהֶם וַיִּכְרַכֵּם:
 יז וַיְהִי בְּצֵאתוֹ לְדִרְפוֹ וַיִּרְץ אֵלָיו אִישׁ וַיִּכְרַע לְפָנָיו
 לְאֹמַר רַבִּי הַטּוֹב מִה-לִּי לַעֲשׂוֹת לְרִשְׁתׁ חַיֵּי עוֹלָם:
 יח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לְמָה-זֶּה תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי
 אִם-אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים:
 יט וְאִתָּהּ יִדְעָתָ אֶת-הַמִּצְוֹת לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאָף לֹא תִגְנוֹב
 לֹא-תִעֲצֶנָה עַד שֶׁקֶר לֹא תַעֲשֶׂק כִּבְדֹ אֶת-אֲבִיךָ
 וְאֶת-אִמְךָ:
 כ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי אֶת-כָּל-אֲלֵה שְׁמַרְתִּי מִנְעוּרַי:
 כא וַיֵּרָאֵהוּ יִשׁוּעַ וַיִּאֶהְבֵּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו עוֹד אַחַת אֹתָהּ
 חָסֵר לָךְ מְכֹר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָךְ וְתֵן לְעַנְיִים וְהִיֵּה-לָךְ
 אוֹצָר בְּשָׂמַיִם וּבֹא שָׂא אֶת-הַצֵּלָב וְלָךְ אַחֶרֶי:
 כב וַיִּפְּלוּ פָנָיו עַל-הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּתְעַצֵּב אֶל-לִבּוֹ וַיִּלָּךְ-לוֹ
 כִּי-יִנְכָסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ:
 כג וַיִּבֹט יִשׁוּעַ מִסְּבִיב וַיֹּאמֶר אֶל-תְּלַמִּידָיו מִה-קָשָׁה
 לְכַעֲלֵי נְכָסִים לְבֹא אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 כד וַיִּשְׁתַּוְּמָמוּ תְּלַמִּידָיו עַל-דְּבָרָיו וַיֹּסֶף יִשׁוּעַ וַיַּעַן
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כִּי מִה-כִּבְדֹ לְבַטְחִים עַל-חִילָם לְבֹא
 אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 כה נִקַּל לְגַמֵּל לְעֵבֹר דְּרָךְ חַר הַפִּחַט מִבֹּא עֲשִׂיר
 אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 כו וַיֹּסִיפוּ לְהִשְׁתַּוְּמָם יְתֵר מְאֹד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אַחֵיו
 וּמִי אִפּוֹא יוֹכַל לְהִנָּשֵׂעַ:
 כז וַיִּבְטְבוּ יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מִבְּנֵי אָדָם יִפְּלֹא הַדְּבָר אִךְ לֹא
 מֵאֲלֵהִים כִּי מֵאֲלֵהִים לֹא יִפְּלֹא כָל-דְּבָר:
 כח וַיַּחֲלֵ פֶטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנִי חֹנֵנוּ עֹזְבָנוּ אֶת-כָּל
 וַיִּלָּךְ אַחֶרֶיךָ:
 כט וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אָמֵן אָנִי אָמַר לְכֶם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר עֹזֵב
 בַּיִת אוֹ אֲחִים אוֹ אֲחֵיֹת אוֹ אָב אוֹ אִם אוֹ אֶת-אִשְׁתּוֹ
 אוֹ בָנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן הַבְּשׂוּרָה:
 ל אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא לְרַגְלֵי הַרְדִּיפּוֹת בְּעֵת הַזֹּאת מֵאָה
 שְׁעָרִים בְּתַיִם וְאֲחִים וְאֲחֵיֹת וְאִמּוֹת וּבָנִים וְשְׂדוֹת
 וְלַעֲתִיד לְבֹא חַיֵּי עוֹלָם:
 לא וְרַבִּים הֵם הָרֹאשִׁינִים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֶרֶנַיִם וְהָאַחֶרֶנַיִם
 רֵאשִׁינִים:
 לב וּבְהֵיֹתָם בְּדֶרֶךְ לַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַיִם וַיִּלָּךְ יִשׁוּעַ לְפָנֵיהֶם
 וְהֵם הִלְכוּ אַחֶרָיו בְּמִגּוֹר וַפְּתוֹד וַיִּקַּח אֵלָיו שְׁנֵית
 אֶת-שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיַּחֲלֵ לְהַגִּיד לָהֶם אֶת-אֲשֶׁר יִקְרָה
 אֹתוֹ לְאֹמַר:

לג הנה אֲנַחְנוּ עֲלֵימָהּ וְרוּשְׁלִימָהּ וּבֶן־הָאָדָם יִסְגֵר בְּיַדִּי
רָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים וְהַרְשִׁיעוּ אֹתוֹ לְמוֹת וְנָתַן
אֹתוֹ בְּיַד הַגּוֹיִם:

לד וְהֵם יִהְיוּ בּוֹ וְיִרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּכְהוּ בְּשֻׁטִים וַיִּמִּיתוּהוּ
וּבְיָוִם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם וַיַּחֲיֶה:

לה וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו יַעֲקֹב וַיּוֹחֲזֵנּוּ בְּגִידֵי לַאֲמֹר רַבְּנוּ חַפְצִים
אֲנַחְנוּ כִּי־תַעֲשֶׂה לָנוּ אֶת אֲשֶׁר־נִשְׁאַל מִמֶּךָ:

לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־חַפְצְכֶם כִּי־אֶעֱשֶׂה לָכֶם:

לז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּנְהַלְנוּ לְשִׁבְתְּ אֶחָד לַיִּמִּינְךָ וְאֶחָד
לְשִׁמְלֶךָ בְּכַבֹּדְךָ:

לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ לֹא יִדְעֶתֶם אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁאַלֹּן
הַתּוֹכְלוּ לְשִׁתּוֹת אֶת־הַכּוֹס אֲשֶׁר אָנִי אֹשֶׁתָהּ וְלֹהֲטִבְלָהּ
בְּטַבִּילָהּ אֲשֶׁר אֶטְבֵּל אָנִי:

לט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נֹכַח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אֶת־הַכּוֹס
אֲשֶׁר אֹשֶׁתָהּ תִּשְׁתּוּ וּבְטַבִּילָהּ אֲשֶׁר אֶטְבֵּל תִּטְבְּלוּ:

מ אָבֵל לְשִׁבְתְּ לַיִּמִּינִי וְלִשְׁמֹאלִי אֵין בְּיַדִּי לְתֵת כִּי
אִם־יִנְתֵּן לְאֲשֶׁר נִכְוֵן לָהֶם:

מא וְהַעֲשֶׂרָה בְּשִׁמְעֶם זֹאת חָרָה אַפִּים בְּיַעֲקֹב וַיּוֹחֲזֵנּוּ:

מב וַיִּקְרָא יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן יִדְעֶתֶם כִּי הַנְּבֻחִים
לְמַשֵּׁל בְּגוֹיִם מַשְׁלִים בָּם כְּשָׂרִים בְּעַבְדִּים וּגְדוּלֵיהֶם
שְׁלֻטִים עֲלֵיהֶם:

מג וְלֹא יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם כִּי אִם־מִי הַחֲפִץ לְהִיּוֹת גְּדוֹל
בְּכֶם יִהְיֶה לָכֶם לְמִשְׁרָת:

מד וּמִי מִכֶּם הַחֲפִץ לְהִיּוֹת לְרֹאשׁ יִהְיֶה עֹבֵד לְכָל:

מה כִּי גַם בֶּן־הָאָדָם לֹא בָא לְמַעַן יִשְׁרָתָהּ אַחֲרֵיהֶם כִּי
אִם־לְשִׁרָתָהּ וְלְתֵת אֶת־נַפְשׁוֹ כַּפֹּר בְּעַד־רַבִּים:

מו וַיִּבְאוּ אֶל־יִרְיָחוֹ וַיְהִי בְּצֵאתוֹ מִן־הָעִיר וְתַלְמִידָיו
וְהַמּוֹן עִם־רַב אַחֲרָיו וְהֵנָּה בְּרִטְמִי בֶן־טִימִי עֹנֵן
מִבְּקֵשׁ נִדְבּוֹת יָשֵׁב עַל־יַד הַדְּרָךְ:

מז וּבִשְׁמַעוֹ כִּי יִשׁוּעַ הִנָּצְרִי עֲבַר שָׁם וַיַּחַל לְצַעֲקַת וְלִקְרֹא
רַחֲמֵי אֱלֹהֵי יִשׁוּעַ בֶּן־דָּוִד:

מח וַיִּגְעַרוּ־בּוֹ רַבִּים לְהַחֲשׂוֹתוֹ וְהוּא קָרָא בִּיְתֵר אִמְךָ
לֵאמֹר בֶּן־דָּוִד רַחֲמֵי אֱלֹהֵי:

מט וַיַּעֲמֵד יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר קְרָאוּ־לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְעֹנֵן וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו חֲזֹק קוּם־לָךְ הֵנָּה הוּא קְרָאָךְ:

נ וַיִּשְׁלַף אֶת־בְּגָדוֹ מֵעַלָיו וַיִּקֶּם וַיָּבֵא לְפָנָיו יִשׁוּעַ:

נא וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־תִּבְקֶשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ
וַיֹּאמֶר הָעֹנֵן רַבּוֹנִי לְהָשִׁיב לִי אֹר עֵינָי:

נב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לָךְ אֲמוֹנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָךְ וְאוֹר עֵינָיו
שָׁב אֵלָיו כְּרַגְעַ וַיִּלָּךְ אַחֲרָיו בְּדֶרֶךְ:

פֶּרֶק י"א

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיבוּ לְבֵא יְרוּשָׁלַיִם אֶצֶל בֵּית־פַּגְיָה
וּבֵית־עֲנָנָה בְּהַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו:

ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ אֶל־הַכֹּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגֹד וְהִנֵּה
כַּבְּאֲכֶם שָׂמָה תִמְצְאוּ לְפָנֶיכֶם עֵיר אֲסוּר אֲשֶׁר
לֹא־רַכֵּב עָלָיו אִישׁ הַתִּירוֹ אֹתוֹ וְהִבִּיאָהוּ אֵלַי:

ג וכִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם אִישׁ לְמָה תַעֲשׂוּ כְּזֹאת וְאִמְרַתֶּם
אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ וְאִזּוֹ יַחֲשֶׁה לְשַׁלְּחוֹ הֵנָּה:

ד וַיִּלְכוּ וַיִּמְצְאוּ אֶת־הָעֵיר אֲסוּר מִחוּץ לְשַׁעַר עַל־פְּתַח
עֵינַיִם וַיִּתִּירוּ אֹתוֹ:

ה וַאֲנָשִׁים מִן־הַעַמֻּדִים שָׁם אָמְרוּ אֲלֵיהֶם לְמָה תַעֲשׂוּ
כְּזֹאת כִּי תִתִּירוּ אֶת־הָעֵיר:

ו וַיַּעֲנוּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יִשׁוּעַ וַיַּנְיחוּ לָהֶם:

ז וַיָּבִיאוּ אֶת־הָעֵיר אֶל־יִשׁוּעַ וַיִּשְׂמְרוּ עָלָיו אֶת־בְּגָדֵיהֶם
וְהוּא יָשֵׁב עֲלֵיהֶם:

ח וְרַבִּים פָּרְשׂוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם עַל־פָּנָיו הַדְּרָךְ וַאֲנָשִׁים
אַחֲרֵיהֶם שָׁטְחוּ לְרַגְלָיו זְמֵרוֹת עֲצִים אֲשֶׁר כָּרְתוּ
בַּשָּׂדֶה:

ט וְהַהֲלָכִים לְפָנָיו עִם־הַבָּאִים אַחֲרָיו עָנּוּ וְקָרְאוּ
הוֹשַׁע־נָא בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה:

י בְּרוּכָה מַלְכוּת דָּוִד אֲבִינוּ הַבָּאָה בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשַׁע־נָא
בְּשֵׁמִי מְרוֹם:

יא וַיָּבֵא יִשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּרָא
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר שָׁם מִסְבִּיב וְלִפְנֹתָי עָרֹב יֵצָא
אֶל־בֵּית־עֲנָנָה עִם־שְׁנַיִם הָעֹשֵׂר:

יב וַיְהִי מִמְּחִרַת בְּצֵאתָם מִבֵּית־עֲנָנָה וַיִּרְעַב:

יג וַיֵּרָא תְּאֵנָה אַחַת מְרֻחֶקת אֲשֶׁר הוֹצִיאָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֵא
לְרֵאוֹת אִם־יִמְצָא בָּהּ פְּרִי־מֵאֲכָל וַיִּקְרַב אֲלֵיהָ
וְלֹא־יִמְצָא בָּהּ זֹלָתָהּ עֲלֵיהֶם לְבָדֶם כִּי עַת הַתְּאֵנִים עוֹד
לֹא הִגִּיעָה:

יד וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא יֵאָכֵל עוֹד אִישׁ מִפְּרִיָךְ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם וְתַלְמִידָיו שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר:

טו וַיָּבֵאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּלָּךְ יִשׁוּעַ אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיַּחַל
לְגַרֵשׁ מִשָּׁם אֶת־הַמּוֹכְרִים וְאֶת־הַקּוֹנִים וְאֶת־שִׁלְחָנוֹת
מִחֲלִיפֵי הַכֶּסֶף הַפֶּף וְאֶת־מוֹשְׁבוֹת מִכְרֵי הַיּוֹנִים:

טז וְלֹא נָתַן לְאִישׁ לְהַעֲבִיר כְּלִים דְּרָךְ הַמִּקְדָּשׁ:

יז וַיִּזְרַה לָהֶם לֵאמֹר הֲלֹא כְּתוּב כִּי בֵּיתִי בֵּית־תְּפִלָּה
יִקְרָא לְכָל־הַעַמִּים וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעֲרַת
פְּרָצִים:

יח וְרָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים שָׁמְעוּ וַיִּתְנַפְּלוּ לְהַאֲבִידוֹ
כִּי יָרְאוּ מִפָּנָיו אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּל־הָעָם הִתְפַּלְאוּ
עַל־תּוֹרָתוֹ:

יט וַיּוֹם יוֹם כָּבֵד הָעָרֹב יֵצָא אֶל־מִחוּץ לְעִיר:

כ וַיְהִי בְּבִקְרָ וַיַּעֲבְרוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־הַתְּאֵנָה כִּי יָבִשָׁה מֵעַנְךָ
וְעַד־שָׂרֵשׁ:

כא וַיִּזְכּוּ פְּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הֵנָּה יָבִשָׁה הַתְּאֵנָה
אֲשֶׁר אָרְרָתָהּ:

כב וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַעוּ אֲמוֹנָה בְּאֵלֵיהֶם:

א^י אמן אני אמר לכם פל-איש אשר יאמר אל-ה' הנה הנשא והתנפל אל-תוף הים ולא יפלג בלבבו כי אם-יאמין כי יהי כאשר אמר פן יהיה-לו:
 ב^י על-כן אני אמר לכם על-פל-אשר תשאלו ותתפללו בטחו כי יעשה לכם וכן יעש:
 ב^ה וכי-תעמדו להתפלל סלחו לכל-איש את אשר חטא לכם למען גם-אביכם בשמים יסלח לכם את-חטאתיכם:
 ב^ו ואם-לא תסלחו אתם גם-אביכם שבשמים לא-יסלח לכם את-חטאתיכם:
 ב^ז וישבו ויבאו ירושלימה ויהי הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו ראשי הכהנים והסופרים והזקנים:
 כ^א ויאמרו אליו באיזה רשיון אתה עשה אלה ומי-נתן לך הרשיון הזה לעשות אלה:
 כ^ב ויאמר ישוע אליהם אשאל מכם דבר ותנו לי מענה ואז אגיד לכם באיזה רשיון אני עשה אלה:
 ל הגידו לי טבילת יוחנן מפי-מי היתה מצותה מן-השמים או מבני-אדם תנו לי מענה:
 ל^א ויהי הם שקלים בדעתם לאמר אם-נאמר מן-השמים יאמר ומדוע לא האמנתם לו:
 ל^ב ואם-נאמר מבני אדם וראים אנחנו את-העם כיוכלם חשבו את-יוחנן לנביא נאמן:
 ל^ג ויענו את-ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם ישוע גם-אני לא אגיד לכם באיזה רשיון אני עשה אלה:

פרק יב

א ויפתח במשל פיו ויאמר אליהם איש נטע פרום ויעזקהו מסביב ויקב חצב בו ויבן מגדל בתוכו ונתן אתו לנטרים והלך בדרכו למרחוק:
 ב ולעת הבציר שלח את-עבדו לקחת מידי הנטרים מפרי הפרם:
 ג ויתפשו בו ויבהו וישלחו אתו ריקם:
 ד ויוסף וישלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו באבנים ויפצעו את-ראשו וישלחוהו בחרפה גדולה:
 ה וישלח אליהם עוד אחד ואתו הרגו וכן אחרים רבים מהם אשר הכו ומהם אשר הרגו:
 ו ויהי-לו עוד בן יחיד אשר אהב ואתו שלח אליהם אחרי כלם כי אמר את-בני יי-ראו:
 ז והנטרים ההם ראו ויאמרו איש אל-אחיו הנה היורש לכו ונהרגהו ולנו תסב הנחלה:
 ח ויתפשו-בו ויהרגהו וישליכהו אל-מחוץ לכרם:
 ט ומה אפוא יעשה בעל הכרם הוא יבא והאבד את-עבדי האדמה ואת-כרמו יתן בידי אחרים:

י הלא קראתם את-הכתוב הווא אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
 א^א מאת יהנה היתה זאת היא נפלאת בעינינו:
 ב^ב ויבקשו לתפשו אפס כי יראו מפני העם כאשר הבינו כי עליהם דבר את-המשל הנה ויעזבו אתו וילכו להם:
 ג^ג וישלחו אליו אנשים מן-הפרושים ומאנשי הורדוס לצדוד אתו בדבריו:
 ד^ד ויבאו ויאמרו אליו רבנו ידענו כי-איש נאמן אתה ולא-תגור מפני איש כי לא תשא פני גבר ואת-דרכך אלהים תורה במישרים הנכון הוא לתת מס לקיסר אם-אין הנתן או לא נתן:
 ט^ו והוא בראתו את-חנפתם אמר אליהם למה-זה תנסוני הביאו לי דינר אחד וארצה:
 ט^ז ויביאו ויאמר אליהם למי התמונה והכתבת ההנה ויאמרו לקיסר:
 י^י ויאמר ישוע אליהם הווא אפוא לקיסר את אשר לקיסר ולא-להים את אשר לא-להים ויתמהו עליו עד-מאד:
 י^ח ויבאו אליו צדוקים האמרים כי-אין תקומה למתים וישאלהו לאמר:
 י^ט רבנו הנה משה כתב לנו כי ימות אחד משני אחים ועוב אשה ובן אין לו יבמה יבא עליה והקים זרע על-שם אחיו:
 כ^כ ואתנו היו שבועה אחים הראשון מהם לקח לו אשה וימת ולא-השאיר זרע אחריו:
 כ^א והשני יבם אתה וימת גם-הווא לא בנים וכמו-כן השלישי:
 כ^ב עד אשר כל-השבועה בעלונה וימותו וזרע לא-השאירו אחריהם ואחרי כלם מתה גם-האשה:
 כ^ב ועתה למי מהם תהיה לאשה בתקומה אחרי אשר היתה אשת כל-השבועה:
 כ^ד ויאמר אליהם ישוע הוא הדבר אשר שגיתם בו כי את-התורה לא ידעתם ולא את-נפלאות אל:
 כ^ה כי בתקומתם מן-המתים לא יבעלו ולא תבעלנה פי אם-יהיו כמלאכי השמים:
 כ^ו ועל-דבר המתים פי-יקיצו הלא קראתם בספר משה כאשר דבר אליו האלהים בסנה לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב:
 כ^ז והווא איננו אלהי המתים כי אם-אלהי החיים שגיתם הרבה מאד:
 כ^ח ואחד מן-הסופרים בא וישמע אתם נדברים יחדו ובראתו פי היטב ענה על-דבריהם וישאלהו מה-ראשית כל-המצות:
 כ^ט ויען ישוע הראשנה הלא היא שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה אחד:

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל-מַדְעֶךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ זֹאת הִיא הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה:
 וְהַשְּׂנִינָה הִיא אֶת-הַבְּרִית לְרַעַךְ כְּמוֹךָ וְאֵין מִצְוָה
 גְּדוּלָה מִשְׁתִּים אֵלֶּה:
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַסּוֹפֵר אָמֵן רַבִּי אֵמֶת דְּבַרְתָּ כִּי אֶחָד הוּא
 וְאֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ:
 וְלֹא-הִבֵּה אֶת-רַעְיוֹנוֹ בְּכָל-לֵב וּבְכָל-מַדְעוֹ וּבְכָל-מְאֹד וְלֹא-הִבֵּה
 אִישׁ אֶת-רַעְיוֹנוֹ בְּנַפְשׁוֹ הִיא גְּדוּלָה מִכָּל-עֲלֵה וְנוֹבַח:
 וַיֵּרָא יְשׁוּעָה בְּיַד-שְׂכִיל לְעֵנוֹת אֶת-וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
 לֹא-רַחֲוֹק מִמְּלָכוֹת אֱלֹהִים וְלֹא-הֵעִז עוֹד אִישׁ
 לְהִתְנַפֵּחַ עִמּוֹ בְּדַבְרֵי מַהִיּוֹם הַהוּא וּמִעֲלָה:
 וַיְהִי בַּהֲוֹרֹת יְשׁוּעָה בְּמַקְדָּשׁ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵיךְ יֹאמְרוּ
 הַסּוֹפְרִים כִּי הַמְּשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד הוּא:
 וַיְדַרְדֹּר הָלֵא הוּא אָמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נָאִם יְהוָה לֹא-דָנִי
 שָׁב לִימִינִי עַד-אֲשִׁית אֵיךְ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ:
 וְאִם-דָּוִד קָרָא לוֹ אָדוֹן אֵיךְ הוּא בְּנוֹ רֹב הָעָם
 הַקָּשִׁיבוּ לְדַבְרֵי בְּעֵגְרֵי-רֹב:
 וַיִּוְסֹף לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר הַשְּׂמָרוּ לָכֶם מִן-הַסּוֹפְרִים
 הַמְּתַעֲנָגִים עַל-לִבְתָּם מְלַבְּשִׁים מַעִיל וְעַל-שְׂאֵלֹת
 שְׁלוֹם לָהֶם בְּשׁוֹקִים:
 וְעַל-הַמּוֹשְׁבוֹת הָרִאשׁוֹנִים בְּבִתְיֵי-הַכְּנִסְתָּ וְעַל-הַמְּקוֹמוֹת
 הַנִּכְבָּדִים בְּבִתְיֵי הַמִּשְׁתָּה:
 הָאֲכִלִים אֶת-בִּתְיֵי אֲלֻמְנוֹת וְלִמְרָאָה עֵין יָרְבוּ תַפְלָה
 אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִנְטָה עֲלֵיהֶם קוֹ הַמִּשְׁפָּט פִּי שְׁנָיִם:
 וְכֹאֲשֶׁר יְשׁוּעָה יָשָׁב לְנֹכַח אַרְוֹן הָאוֹצֵר וַיֵּרָא אֶת-הָעָם
 נִתְּנִים בּוֹ מַעֲוֹת וְרַבִּים עֲשִׂירִים נִתְּנוּ הַרְבֵּה:
 מִבְּאִשָּׁה אֲלֻמְנָה עֲנִיָּה בָּאָה וַתִּשָּׂם שָׁם שְׂתֵי פְרוּטוֹת הֵן
 רִבַּע אֶסֶר:
 וַיִּקְרָא אֶל-תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם
 הָאֲלֻמְנָה הָעֲנִיָּה הַזֹּאת הַרְבֵּתָה לְתַת מִכָּל-הַנִּתְּנִים פַּה
 אֶל-אַרְוֹן הָאוֹצֵר:
 כִּי כָל־נִתְּנוֹ מִמּוֹתְרָם וְהִיא מִמְּחִסְרָה נִתְּנָה
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָהּ אֶת כָּל-מַחְיָתָה:

פרק יג

וַיֵּצֵא מִן-הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד מִתַּלְמִידָיו רַבִּי
 רָאָה אֶת-הָאֲבָנִים וְאֶת-הַבִּנְיָנִים הָאֵלֶּה מַה-נִּבְּרָהּ:
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעָה הִרְאִיתָ אֶת-הַבִּנְיָנִים הַנִּשְׁבָּגִים
 הָאֵלֶּה כָּל־סוֹף יִהְיֶה לֹא-תִשָּׂאָר פַּה אֶבֶן עַל-אֶבֶן:
 וּבִשְׂבָתוֹ עַל-הַר הַזֵּה יִתֵּן לְנֹכַח הַהֵיכָל וַיִּשְׁאַלְהוּ
 פְּטוּרוֹס וַיַּעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן וְאַנְדְרִי בְּהִיּוֹתָם אֶת-לִבְדָּם
 לֵאמֹר:
 הַגְּדִינָא לָנוּ מַתִּי תִקְרָאנָה אֵלֶּה וּמַה-הוּא הָאוֹת
 לְמוֹעֵד הַהוּא כִּי כָל-אֵלֶּה תִכְלִינָה:

וַיִּחַל יְשׁוּעָה לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר הַשְּׂמָרוּ לָכֶם
 פְּנֵי-תַעֲזָה אֶתְכֶם אִישׁ:
 כִּי רַבִּים יָבֹאוּ בְשֵׁמִי וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲנִי הוּא וְהִתְעַזוּ
 אֶת-רַבִּים:
 וְכִי-תִשְׁמְעוּ קְרָבוֹת וּשְׁמַעוֹת מִלְחָמָה אֶל-תִּתְּבַחְלוּ
 כִּלְ-אֵלֶּה תִּתְּיַנֶּה וְעוֹד לֹא-יָנָה הַקֶּץ:
 כִּי-יִקְוֶם גּוֹי עַל-גּוֹי וּמִמְּלָכָה עַל-מְּמָלְכָה וְרַעַשׁ
 עַל-רַעַשׁ יָבֹא וְרַעַב מְהוּמוֹת וְכָל-אֵלֶּה רַק רֵאשִׁית
 הַחֲכָלִים:
 וְאַתֶּם הַשְּׂמָרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי-יִסְגִּירוּ אֶתְכֶם בְּיַדִּי
 הַסַּנְהֶדְרִין וְתִכְפוּ בְּבִתְיֵי-הַכְּנִסְתָּ וּבְעַבְדֵי תַעֲמִדוּ לְפָנַי
 מְשָׁלִים וּמְלָכִים לְעַדוֹת לָהֶם:
 וְהַבְּשׂוּרָה תִקְרָא רֵאשׁוֹנָה בְּקֶרֶב כָּל-הַגּוֹיִם:
 וְכִי-יִוְלִיכוּ אֶתְכֶם לְהַסְגִּירְכֶם בְּיַדִּי הַמִּשְׁפָּט
 אֶל-תִּדְאָגוּ וְאֶל-תִּחַשְׁבוּ בְּטַרְחָם בֹּא הַמוֹעֵד
 מַה-תִּדְבְּרוּ כִּי כֹאֲשֶׁר יוֹשֵׁם בְּפִיכֶם בְּעַת הַהִיא כֵּן
 תִּדְבְּרוּן כִּי לֹא אַתֶּם הַמְּדַבְּרִים כִּי אִם-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
 וְאַחַר יִסְגִּירוּ אֶת-אַחֵי לְמוֹת וְאָב אֶת-בְּנָיו וְקָמוּ בְּנֵים
 עַל-אֲבוֹתָם וְהָמִיתוּ אֹתָם:
 וְאַתֶּם שְׂנוּאִים תִּהְיוּ לְכָל-אָדָם לְמַעַן שְׂמִי אֵיךְ
 הַמְּחַכָּה עַד-הַקֶּץ הוּא יִנְשָׁע:
 וְכִי תִרְאוּ אֶת-הַשְּׂקִיץ הַמְּשַׁמֵּם הַנֹּאֲמָר בְּיַד-דָּנִיָּאל
 הַנְּבִיא עֹמֵד בְּמַקּוֹם אֲשֶׁר לֹא נִכּוֹן לוֹ הַקְּרָא יָבִין אֲזַי
 אֵלֶּה אֲשֶׁר בִּיהוּדָה יִנּוֹסוּ אֶל-הַהָרִים:
 וְיָמִי אֲשֶׁר עַל-הַגֶּגֶל לֹא יִרַד הַבִּיטָה וְלֹא יָבֹא לְקַחַת
 מִתּוֹכוֹ מְאוּמָה:
 וְיָמִי אֲשֶׁר בְּשַׂדֵּה לֹא יִשׁוּב לְבִיתוֹ לְקַחַת אֶת-שְׂמֻלָתוֹ:
 אֵיךְ אוֹיֵ הַהֲרוֹת וְלִמְיָנִיקוֹת בְּיָמִים הַהֵמָּה:
 וְאַתֶּם הַתְּפַלְלוּ לְבִלְתִּי תִהְיֶה זֹאת בְּחַרְף:
 כִּי הַיָּמִים הָאֵלֶּה יָמֵי צָרָה הֵם אֲשֶׁר כְּמוֹת לֹא-הִיטָה
 מִרֵּאשִׁית יָמֵי הַבְּרִיאָה אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים עַד-הַיּוֹם
 הַזֶּה וְכְמוֹת לֹא-תִסְרֵף:
 וְלוּלֵא יִקְצֹר הַזֶּה אֶת-הַיָּמִים הָאֵלֶּה לֹא-יִנְצֵל
 כָּל-בָּשָׂר אֵיךְ לְמַעַן בְּחִירֵנוּ אֲשֶׁר רָצָה בָּם יִקְצֹר
 אֶת-הַיָּמִים הָאֵלֶּה:
 וְאַזְ אִם-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם אִישׁ הִנֵּה הַמְּשִׁיחַ פַּה אוֹ הֵנוּ
 שָׁם אֶל-תִּאֲמִינוּ:
 כִּי מְשִׁיחֵי שְׂקָר וּנְבִיאֵי כָזָב יִקּוּמוּ וְנִתְּנוּ אֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים לְנַסּוֹת אִם יִשְׁלָאֵל יָדָם לְהַתְּעוֹת
 גַּם-אֶת-הַבְּחִירִים:
 וְאַתֶּם הַשְּׂמָרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם רָאוּ כִּי מֵרֵאשִׁתִּי לָכֶם
 אֶת-כָּל:
 אֵיךְ בְּיָמִים הָהֵם כְּעַבּוֹר הַצָּרָה הַהִיא תִחַשְׁף הַשְּׂמָשׁ
 וְהִיָּרַח לֹא-יִגִּיעַ אֹרֹר:

כה הכוכבים יפלו מן השמים וצבא המרום יזעו:
 כו וְאִזְּוּ וַיֵּאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם בָּא בַעֲנָנִים בְּעָז וּבְהִדְר גְּדוֹל:
 כז והוא ישלח את־מלאכיו ויקבץ את־בחייתו מארבע
 הרוחות מקצה הארץ עד־קצה השמים:
 כח ויִקְחוּ לָכֶם מִשָּׁל מִן־הַתְּאֵנָה אִם רָטוּב עֲנֹפֶה וְעֲלִיָּה
 צָמְחוּ יָדְעִים אֲתֶם כִּי קָרוֹב הַקָּיִץ:
 כט וְכֵן גַּם־אֲתֶם כַּאֲשֶׁר תֵּרְאוּ כִּי קָמוּ כָל־אֵלֶּה יָדוּעַ
 תִּדְעוּ כִּי־קָרוֹב הוּא לַפֶּתַח:
 ל אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד
 אֲשֶׁר־יָקוּמוּ כָל־אֵלֶּה:
 לא השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו:
 לב וְעַל־מוֹעֵד הַיּוֹם הַהוּא וְהַשְּׁעָה הַהִיא אֵין אִישׁ יָדַע
 וְלֹא מִלְּאֹךְ בַּשָּׁמַיִם וְלֹא הַבֵּן בַּלְּתִי הָאָב:
 לג עַל־כֵּן שִׁימוּ לְבַבְכֶם שִׁקְדוֹ וְהִתְפַּלְלוּ כִּי אֵינְכֶם יָדְעִים
 מַתִּי יִבָּא הַמוֹעֵד הַזֶּה:
 לד הֲלֹא הוּא כְּאִישׁ נֹסֵעַ אֶל־מִחוּץ לְאָרֶץ אֲשֶׁר עוֹב
 אֶת־בֵּיתוֹ וַיִּחַלֵּק אֶת־הַמְּשָׁרָה לְעַבְדָּיו לְאִישׁ אִישׁ
 אֶת־מְלֶאכְתּוֹ וְאֶת־הַשְּׂעִיר צִוָּה לְשַׁקֵּד עַל־הַשְּׂעִיר:
 לה לָכֵן הִתְיַצְבוּ עַל־מִשְׁמַרְתְּכֶם כִּי לֹא תִדְעוּ מַתִּי יִבָּא
 בְּעַל הַבַּיִת אִם־בַּעֲרֹב או־בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה אִם־לַעֲת קָרָא
 הַתְּרַנְּגָל אוֹ כְּאוֹר הַבֶּקֶר:
 לו פֶּן־יָבִיא פֶתָאִם וּמִצָּא אֲתֶכֶם יְשֻׁנִים:
 לז וְאֵת אֲשֶׁר אָנִי אֹמֵר לָכֶם הִנְנִי אֹמֵר לְכָל שִׁקְדוֹ:

פרק יד

א וַיְהִי יוֹמִים לִפְנֵי הַפֶּסַח וַחֲגֵי־הַמִּצּוֹת וַיִּבְקְשׂוּ רַאשֵׁי
 הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים לְתַפְשׂוֹ בַּעֲרֻמָּה וְלַהֲמִיתוֹ:
 ב אֵךְ אָמְרוּ לֹא בַחֲג פֶּן־תִּתְעַרֵּר מִהוֹמָה בָּעַם:
 ג וַיְהִי בִשְׁבָתוֹ בְּמִסְבָּה בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַמְּצַרְעַ
 בְּבֵית־עֲנָנָה וַתִּבָּא אִשָּׁה וּבִינָה צְלִחִית שְׁמֹן גֶּרֶךְ וַךְ
 וַיִּקְרַעְרָף מְאֹד וַתִּשְׁפֹּר אֶת־הַצְּלִחִית וַתִּצַּק אֹתוֹ
 עַל־רֹאשׁוֹ:
 ד וַיַּרְע הַדָּבָר בְּעֵינָי אֲנָשִׁים מִן־הַיִּשְׂבָּיִם שֵׁם וַיֹּאמְרוּ
 בְּנַפְשָׁם עַל־מָה נִבְלַע הַשְּׁמֹן הַזֶּה:
 ה הֲלֹא טוֹב הָיָה לָתֵתוֹ בְּכֶסֶף בַּעֲרֻכּוֹ יוֹתֵר מִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 דִּינָר וּלְחַלֵּק מְכָרוֹ לְעֲנִיִּים וַיִּלְנֹו עָלֶיהָ:
 ו וַיֹּאמְרוּ יִשׁוּעַ הַנִּיחֹו לָהּ לְמָה־זֶּה תִּלְאוּ אֹתָהּ הֲלֹא טוֹב
 גָּמַלְתָּנִי:
 ז כִּי אֶת־הָעֲנִיִּים תִּמְצָאוּ לְפָנֶיכֶם תְּמִיד וּבְכָל־עֵת אֲשֶׁר
 תִּרְצוּ תוֹכְלוּ לְהִיטִיב לָהֶם וְאֲתִי לֹא־תִמְצָאוּ לְפָנֶיכֶם
 תְּמִיד:
 ח וְהִיא עֲשֵׂתָה כַּאֲשֶׁר מִצָּאָה יָדָהּ כִּי הִקְדִּימָה וַתִּמְשַׁח
 אֶת־בְּשָׂרֶי לְקַבּוּרָהּ:

ט אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם בְּכָל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמַע הַבְּשׂוּרָה
 בְּכָל־הָאָרֶץ יִסְפָּר גַּם־אֲשֶׁר עֲשֵׂתָה הִיא לָהּ לְזַכְרוֹן:
 י וַיְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת אֶחָד מִשָּׁנִים הָעֶשְׂרִי הַלֵּךְ
 אֶל־רַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לְהַסְגִּיר אֹתוֹ בְּיָדָם:
 יא וְהֵם כְּשָׁמְעִם בֵּן שְׁמֹחוּ וַיִּבְטְיִחוּ לְתַת־לוֹ כֶּסֶף וַיִּבְקֹשׁ
 תְּאֵנָה לְהַסְגִּיר אֹתוֹ:
 יב וַיְהִי בְּרֵאשׁוֹן לְחַג הַמִּצּוֹת לְמוֹעֵד זְבַח הַפֶּסַח וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו תִּלְמִידָיו אֵיפֹה תִרְצָה כִּי גִלְדָּה לְהַכִּיֵן לָךְ לְאָכַל
 אֶת־הַפֶּסַח:
 יג וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתְּלִמִּידָיו וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לָכוּ הַעִירָה
 וּפְגַע בְּכֶם אִישׁ נִשְׂא כַד־מַיִם לָכוּ אַחֲרָיו:
 יד וּבַפֶּתַח אֲשֶׁר יִבָּא תֹאמְרוּ שֵׁם אֶל־בְּעַל הַבַּיִת כַּה אָמַר
 רַבְּנוּ אֵיפֹה תִדְרֹר הָאֲרֻחִים לִי וּלְתִלְמִידֵי לְאָכַל שֵׁם
 אֶת־הַפֶּסַח:
 טו וְהוּא יִרְאֶה לָכֶם עֲלִיָּה גְדוֹלָה רְצוּפָה כְּסָתוֹת וְעֲרוּכָה
 בְּכָל וָשֵׁם תִּכְיִנוּ לָנוּ:
 טז וַיִּצְאוּ הַתְּלִמִּידִים וַיִּבְאוּ הַעִירָה וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 לָהֶם וַיִּכְיִנוּ אֶת־הַפֶּסַח:
 יז וַיְהִי בַּעֲרֹב וַיִּבָּא שֵׁם עַם־שָׁנִים הָעֶשְׂרִי:
 יח וּבַעוֹד הֵם אֹכְלִים בְּמִסְבָּם וַיֹּאמְרוּ יִשׁוּעַ אָמֵן אָנִי אֹמֵר
 לָכֶם כִּי אֶחָד מִכֶּם הָאָכַל עִמָּדִי יִסְגִּירָנִי:
 יט וַיַּצֵּר לָהֶם מְאֹד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אִישׁ מִהֶם אֵלָיו הֲאֲנִי
 הוּא הֲלֹא:
 כ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם אֶחָד מִשָּׁנִים הָעֶשְׂרִי הַטָּבֵל אֶת־יָדוֹ עִמִּי
 בַּקְּעָרָה:
 כא הֵן בֶּן־הָאָדָם הַלֵּךְ בְּפֶתַח עָלְיוֹ אֵךְ אוֹי לְאִישׁ הַהוּא
 אֲשֶׁר יִסְגִּיר אֶת־בֶּן־הָאָדָם בְּיַד מִבְּקָשִׁי נִפְשׁוֹ טוֹב הָיָה
 לְאִישׁ הַהוּא אִם לֹא־יִצָּא מִרְחֹם:
 כב וַיְהִי בְּאֶכְלֵם וַיִּקַּח יִשׁוּעַ אֶת־הַלֶּחֶם וַיְבָרֵךְ וַיִּכְבָּע וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן
 לָהֶם וַיֹּאמְרוּ קַחוּ אֲכֹלוּ זֶה הוּא בְּשָׂרִי:
 כג וַיִּקַּח אֶת־הַכּוֹס וַיְבָרֵךְ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיִּשְׁתּוּ כָלֶם:
 כד וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם זֶה הוּא דָמִי דַם־הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
 הַשְּׂפוּךָ בְּעַד רַבִּים:
 כה אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֲשַׁתָּה עוֹד מִפְּרֵי הַגֶּפֶן
 עַד־הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תִּדְרֹשׁ אֲשַׁתְּהוּ בְּמַלְכוּת
 הָאֱלֹהִים:
 כו וַיִּקְרָאוּ אֶת־הַחֵלֶל וַיִּצְאוּ אֶל־הַר הַזֵּיתִים:
 כז וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֵן כָּלְכֶם תִּכְשְׁלוּ בִּי בַלַּיְלָה הַזֶּה
 כִּי כְּתוּב אֶכָּה אֶת־הָרֹעָה וַתַּפּוּצִין הַצָּאֵן:
 כח וְאֲחֵרֵי תְקוּמָתִי מִן־הַמָּתִים אֵלָךְ לְפָנֶיכֶם הִגְלִילָה:
 כט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו פֶּטְרוֹס אֵךְ אִם־כָּלֶם יִכְשְׁלוּ בָךְ אָנִי לֹא
 אֶכְשָׁל:
 ל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו יִשׁוּעַ אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָךְ כִּי עֲתָה בַלַּיְלָה
 הַזֶּה טָרַם יִקְרָא הַתְּרַנְּגָל פְּעַמִּים תִּכְחַשׁ־בִּי שְׁלֹשׁ
 פְּעַמִּים:

לא והוא הוסיף לדבר בְּיָתֶר אִמָּץ אִף אִם־יְהִיָּה עָלַי
לְמוֹת אֶתְּךָ כִּחַשׁ לֹא־אֶכְחַשׁ בָּךְ וְכֵן דִּבְרוּ גַם־כָּלֶם:
לב וַיִּבְאוּ אֶל־מִקּוֹם גְּדֵר הַנֶּקְרָא גַת־שְׁמֹנֶה וַיֹּאמְרוּ
אֶל־תְּלַמִּידָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עַד כִּי אֶתְּפֹלֵל:
לג וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת־פְּטָרוֹס וְאֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן וַיַּחֲלֵל
לְהִשְׁתַּוַּחַח וּלְהִשׁוּמֵם:
לד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִפְשֵׁי מְרֵה־לִי עַד מָאֵד עַד־מִנּוֹת
עַמְדוֹ־בְּזוּה וּשְׁקֵדוּ:
לה וַיַּעֲבֹר הַלְּאֵה מַעַט מִזְעֵר וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּתְּפֹלֵל לְהַעֲבִיר
מַעְלָיו אֶת־הַשְּׁעָה אִם־יִתְּכֵן הַדְּבָר:
לו וַיִּקְרָא אַבְרָא אַבְרָא הֵן כָּל תּוֹכֵל הַעֲבֹר־נָא מַעְלֵי
אֶת־הַכּוֹס הַזֹּאת אֶף־לֹא כִרְצוֹנִי כִּי אִם־כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ
אֶתְּךָ:
לז וַיִּבֹא וַיִּמְצָאֵם יִשְׁנִים וַיִּפֶן אֶל־פְּטָרוֹס וַיֹּאמֶר שְׁמַעוֹן
הֲכִי תִישָׁן הַכִּי־לֹא יִכְלָתָ לְשִׁקֵּד שְׁעָה אַחַת:
לח שְׁקֵדוּ וְהִתְּפֹלְלוּ פֶן־תִּבְאוּ לְמִסָּה הֵן הַרוּחַ תִּפְצֶה אֶף
הַבָּשָׂר רַפָּה:
לט וַיִּפֶן וַיִּלְךְ־לוֹ עוֹד וַיִּתְּפֹלֵל בְּדַבְרֵים הַרְּאִשְׁנִים:
מ וַיֵּשֶׁב וַיִּמְצָאֵם יִשְׁנִים עוֹד כִּי הָיוּ עֵינֵיהֶם כְּבָדוֹת וְלֹא
יָדְעוּ מַה־לַּעֲנוֹת אֹתוֹ:
מא וַיִּבֹא פַעַם שְׁלִישִׁית וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ שְׁנָה לְעֵינֵיכֶם
וּמְנוּחָה רַב־לָכֶם הִנֵּה בָּאָה הַשְּׁעָה וּבֶן־הָאָדָם נֹסֵגֵר
בְּיַד־חַטָּאִים:
מב קוֹמוּ וְנִלְכְּה הִנֵּה הַמַּסְגִּיר אֹתִי הֵלֶךְ וְקָרַב:
מג עֲדָנוּ מִדְּבַר וַיְהוּדָה אַחַד מִשְׁנַיִם הָעֹשֵׂר בָּא פְתָאֵם
וַעֲמוּ הַמּוֹן רַב בְּחֻבּוֹת וּבְמִטּוֹת מֵאֵת רְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים
וְהַסּוֹפְרִים וְהַזְּקֵנִים:
מד וְהַמַּסְגִּיר אֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר
אֲנִישְׁקֵלוֹ זֶה הוּא תִפְשׂוּ אֹתוֹ שִׁימוּ עָלָיו מִשְׁמֵר
וְהוֹלִיכֵהוּ:
מה וַיִּבֹא וַיִּגַּשׁ אֵלָיו פְּתָאֵם וַיֹּאמֶר רַבִּי רַבִּי וַיִּשְׁקֵהוּ:
מו וַיִּשְׁלַח־בוֹ אֶת־יְדֵיהֶם וַיִּתְּפְשׂוּהוּ:
מז וְאַחַד מִן־הַנּוֹצְבִים עָמוּ שֶׁלֶף אֶת־חֻבּוֹ וַיִּף אֶת־עַבְדוֹ
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת־אָזְנוֹ:
מח וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבְּחֻבּוֹת וּבְמִטּוֹת בְּאֵתֶם
לְתַפְּשׂ אֹתִי כְּפָרִיץ:
מט וַיּוֹם יוֹם יִשְׁבְּתִי לְהוֹרֵת לָכֶם בְּמִקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם בִּי
יָד אֶף לְהַקִּים אֶת־הַכְּתוּבִים עֲשִׂיתֶם כְּזֹאת:
נ וְהִתְּלַמִּידִים עֲזָבוּ אֹתוֹ כָּלֶם וַיִּגְּסוּ:
נא וַנְּעַר אַחַד הַלֵּף אֶתְּרֵיו וְהוּא לְבוֹשׁ כְּתָנֶת־בַּד
עַל־בָּשָׂרוֹ וַיִּאֲחֹזֵהוּ:
נב וַיַּעֲזֹב אֶת־כְּתָנֹתָ בְּיָדֶם וַיִּגָּס עָרֶם:
נג וַיּוֹלִיכוּ אֶת־יִשׁוּעַ אֶל־הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְהֵלוּ עָלָיו
כָּל־רְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזְּקֵנִים וְהַסּוֹפְרִים:

נד וּפְטָרוֹס הֵלֶךְ אֶתְּרֵיו מִכְּחוּק עַד־לַחְצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
פְּנִימָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עִם־הַמְּשֻׁרְתִים וַיִּתְחַמֵּם נֶגֶד הָאוֹר:
נה וְרִאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְכָל־הַסַּנְהֶדְרִין בִּקְשׂוּ עֲדוֹת עַל־יִשׁוּעַ
לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מְצָאוּ:
נו כִּי עֲדוֹת־שְׁקֵר עָנוּ בוֹ רַבִּים אָפָס עֲדוֹתֶם לֹא נִמְצְאָה
בֵּן:
נז וַיִּקּוּמוּ אַנְשִׁים וַיַּעֲנוּ עֲדוֹת־שְׁקֵר בְּפָנָיו לֵאמֹר:
נח שְׁמַעְנוּ אֹתוֹ אִמְרוּ אֲנִי אֶהְרֵס אֶת־הַהֵיכָל הַזֶּה מַעֲשֵׂה
יָדַיִם וּבְשִׁלְשֵׁת יָמִים אֲבַנְהָ הֵיכָל אַחֵר אֲשֶׁר אֵינְנוּ
מַעֲשֵׂה יָדַיִם:
נט אֶף גַּם־בְּזֹאת דְּבַרִּי עֲדוֹתֶם יַחֲדוּ לֹא נִכְנוּ:
ס וַיִּקֶּם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּתוֹכֶם וַיִּשְׁאַל אֶת־יִשׁוּעַ לֵאמֹר
הֲלֹא תַעֲנֶה דְבַר מַה־זֹּאת הַעֲדוּ בָךְ אֵלֶּה:
סא וַיְהִי־וְלֹא עָנָה מֵאוֹמְרָה וַיּוֹסֶף הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּשְׁאַלְהוּ
עוֹד לֵאמֹר הַאֲתָה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן־הַמְּבֹרָךְ:
סב וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲנִי הוּא וְאַתֶּם תִּרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם יֹשֵׁב
לְיָמִין הַגְּבוּרָה וּבֹא בַעֲנֵנִי הַשָּׁמַיִם:
סג וַיִּקְרַע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר מַה־לָּנוּ עוֹד
וְלַעֲדִים:
סד הֲלֹא שְׁמַעְתֶּם גְּדוּפוֹ אִמְרוּ מַה־דַּעַתְכֶם וַיִּרְשִׁיעוּ אֹתוֹ
כָּלֶם כִּי־מִשְׁפָּט־מִנּוֹת לוֹ:
סה וַיַּחֲלוּ אַנְשִׁים מֵהֶם לֶרֶק בוֹ וַיַּחֲפּוּ אֶת־פָּנָיו וַיִּבְהוּ
בְּאֶגְרָף וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּבֵא לָנוּ וְהַמְּשֻׁרְתִים קָדְמוּ אֹתוֹ
בְּמִכּוֹת לְחַיִּי:
סז וַיְהִי בַּהֲיוֹת פְּטָרוֹס בְּחֻצֵר מִתַּחַת וַתִּבֹּא אַחַת
הַשְּׁפֹחוֹת מִבֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
סח וַתִּרְאֵ אֶת־פְּטָרוֹס מִתַּחַמֵּם וַתִּבֹּט בְּפָנָיו וַתֹּאמֶר
וְאֶף־אֲתָה הֵייתָ עִם־יִשׁוּעַ הַנְּצָרִי:
סח וַיִּכְחַשׁ לֵאמֹר לֹא אֲדַע וְלֹא אֲבִין אֵת אֲשֶׁר תִּדְבַּרִּי
וַיִּצָּא חוּצָה אֶל־הָאוּלָם וַיִּקְרָא אֶז הַתְּרַנְגָּל:
סס וַתִּרְאֶהוּ הַשְּׁפֹחָה עוֹד וַתּוֹסֶף וַתֹּאמֶר אֶל־הַעֲמִידִים שָׁם
זֶה הוּא אַחַד מֵהֶם:
ע וַיִּכְחַשׁ פַּעַם שְׁנִית וְעוֹד מַעַט וְגַם־הַעֲמִידִים שָׁם אִמְרוּ
אֶל־פְּטָרוֹס אַכֵּן הִנָּךְ מֵהֶם כִּי גִלְיָלִי אַתָּה וּלְשׁוֹנָךְ
כָּל־שׁוֹנֵם:
עא וַיַּחֲלֵל לַעֲנוֹת בְּאֵלָה וּבְשִׁבְעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי
אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם:
עב וַיִּקְרָא הַתְּרַנְגָּל שְׁנִית וַיִּזְכֹּר פְּטָרוֹס אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר
דִּבְּרֵ־לוֹ יִשׁוּעַ כִּי טָרַם יִקְרָא הַתְּרַנְגָּל פַּעַמִּים
תְּכַחֵשׁ־בִּי שֵׁלֶשׁ פַּעַמִּים וַיִּשָּׂם עַל־לְבוֹ וַיִּבְךְ:

פרק טו

א ויהי פעלות השחר וראשי הכהנים נוסדו יחד עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין ויאסרו את ישוע ויוליכוהו ויסגירוהו בידי פילטוס: ב וישאל אתו פילטוס האתה הוא מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: ג וראשי הכהנים הביאו עליו שטנות רבות והוא לא נתן מענה אף לא דבר אחד: ד ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האם לא תענה דבר ראה כמה שטנות הביאו עליך: ה וישוע לא נתן מענה אף לא דבר אחד עד אשר היה לפלא בעיני פילטוס: ו ובחג הזה הספן הספין לשלח להם אחד מהאסירים חפשי אתה אחד אשר יבקשון: ז ויהי איש ושמו בראבא אסור עם המרדים אשר רצחו נפש ביום המרד: ח וישא ההמון את קולו ויחלו לשאל לעשות להם כאשר עשה להם בפעם בפעם: ט ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כִּי־אשלח לכם את מלך היהודים: י כי הפיר אשר מקנאתם בו הסגיריהו ראשי הכהנים: יא וראשי הכהנים הסיתו את ההמון כי יבקשהו לשלח להם רק את בראבא: יב ויוסף פילטוס ויען ויאמר אליהם ומה אעשה לזה אשר אתם קראים מלך היהודים: יג ויוסיפו לצעק לאמר הצלב אתו: יד ויאמר אליהם פילטוס ולמה מה רעה עשה והם הוסיפו לצעק עוד יתר הרבה הצלב אתו: טו ויואל פילטוס לעשות כרצון ההמון וישלח להם את בראבא ואת ישוע יסר בשוטים ויתנהו להצלב: טז ויוליכוהו אנשי הצבא אל החצר הפנימית הוא פנטורין ויעניקו עליו את כל הגדוד: יז וילבשהו מעיל ארגמן וישרגו כתר קוצים וישימו על ראשו: יח ויחלו לפקדו לאמר יחי מלך היהודים: יט והפכו אתו בקנה על ראשו וינקו בפניו ועל ברפיהם כרעו וישתחוו לו: כ ואחרי אשר התלו בו הפשיטו אתו את מעיל הארגמן וילבישהו את בגדיו ויוליכוהו לצלב אתו: כא ואיש אחד עבר שם כבאו מן השדה הוא שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס אתו אלצו להלך אתם ולשאת לו את צלבו: כב וביאו אתו אל גלגלתא אשר יאמר מקום הגלגלת: כג ויתנו לו יין מהול במר ולא שתהו:

כד ויצלבו אתו ויחלקו את בגדיו להם לפי הגורל אשר הפילו עליהם לקח איש איש חלקו: כה והעת אשר צלבו אתו היתה השעה השלישית: כו וכתבת דבר אשמתו שמו מלמעלה על העץ לאמר מלך היהודים: כז וגם שני אנשי חמס נצלבו עמו אחד מימינו ואחד משמאלו: כח וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: כט והעברים שם גרפו אתו וניעו את ריו את ראשם לאמר הוי אתה המתריב את ההיכל והבונה אתו בשלשת ימים: ל הושיעה לנפשך ורדה מן העץ: לא וכן גם ראשי הכהנים והסופרים שחקו איש אל רעהו לאמר הוא המושיע לאחרים ולנפשו לא יוכל להושיע: לב המשית מלך ישראל הוא ירד עתה מן העץ ונראה ונאמין בו וגם הנצלבים עמו כמו כן חרפהו: לג ויהי בשעה הששית וחשף פסה את פני כל הארץ עד השעה התשיעית: לד ובשעה התשיעית צעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני אשר יאמר אלי אלי למה עזבתני: לה ומן העמרים שם כאשר שמעו אמרו הנה הוא קרא אל אליהו: לו ויך אחד מהם וניקח סכוג אשר מלאו חמץ וישימהו על קנה וישקהו ויאמר הֲרָף ונראה אם יבא אליהו להוריד אתו: לז וישוע קרא בקול גדול ויפקד את רוחו: לח והנה פרקת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה: לט ושר המאה העמד ממלו בראתו כאשר צעק וכאשר גוע ויאמר אכן האיש הזה היה בן אליהם: מ וגם נשים היו ראות שמה מרחוק ובינהן מרים המגדלית ומרים אם יעקב מלך יוסי ושלמית: מא הלא הנה אשר הלכו אחריו וישרתהו בהיותו בגליל ועוד אחרות רבות אשר עלו עמו ירושלימה: מב ויהי בערב ביום ההכנה ההוא כי ערב שבת היה: מג ויבא יוסף מן הרמתים הוא יועץ נכבד וגם הוא חכה למלכות האלהים ויבא אל פילטוס באמין לב וישאל ממנו את הגוף ישוע: מד וישתאה פילטוס לאמר האם כבר מת וניקרא אל שר המאה וישאלהו אם כבר מת: מה וכאשר שמע מן שר המאה כי כן הוא ויתן את הגוף אל יוסף:

^{י"ח} נחשים כיישאו או כיישאו סמים אשר מנת בם לא ירעו ולא ישחיתו להם וידיהם ישימו על-חולים וחייו מחללים:
^{י"ט} ויהי פאשר פלה האדון ישוע לדבר אליהם ויעל השמימה וישב לימין האלהים:
^כ והם יצאו ויבשרו את-הבשורה בכל-מקום ויד-האדון היתה עמם במלאכתם ויקם את-דברו באתות אשר נעשו בידיהם אמן:

^{מ"ו} והוא לקח תכריף-בוץ וירידהו מן-העץ ויעטהו בתכריף וישימהו בקבר אשר חצבו-לו בצור ויגל אבן על-פי הקבר:
^{מ"ז} ומרים המגדלית ומרים אם יוסי ראו את-המקום באשר הושם שמה:

פרק טז

^א וכמעט עבר השבת ומרים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמית קנו סמים לבא ולמשח אתו:
^ב וכאחד בשבת בבקר השכם באו אל-הקבר עם-עלות השמש:
^ג ותאמרנה אשה אל-אחותיה מי יגל-לנו את-האבן מעל פי-הקבר:
^ד ותשאנה את-עניניהן ותראינה פי האבן נגלה פי גדולה היתה מאד:
^ה ותבאנה אל-תוף הקבר ותראינה נער אחד עטה מעיל לכן ישב מעבר הימין ותבהלנה:
^ו ויאמר אליהן אל-תבהלנה הנה אתן מבקשות את-ישוע הנצרי אשר נצלב הלא הוא קם ואיננו פה ראינה את-המקום אשר שמוהו שמה:
^ז אף-לכנה והגדנה לתלמידיו ולפטרס כי הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראו אתו פאשר דבר לכם:
^ח ותמהרנה לצאת מן-הקבר ותנוסנה פי חיל נפחד אחזון ולא-הגידו לאיש דבר כי יראו מאד:
^ט ויהי באחד בשבת בבקר אחרי תקומתו ויבא אל-מרים המגדלית ראשונה היא האשה אשר העביר ממנה שבע רוחות רעות:
^י והיא הלכה ותגד לאנשי בריתו אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים:
^{יא} ואחרי אשר שמעו פי הוא חי וכי נראה אליה לא האמינו לה:
^{יב} ואחרי-כן נראה בדמות אחרת אל-שנים מהם על-פני השדה פאשר הלכו לדרבם:
^{יג} וישבו ויגידו לאחרים ולא האמינו גם-בדבריהם:
^{יד} ויבא אחר-כן אל-אחד העשר בשבתם על-השלחן ויזיחם על-חסר אמונתם ועל-קשי לבם כי לא-האמינו לאלה אשר ראו אתו אחרי תקומתו:
^{טו} ויאמר אליהם לכו בכל-הארץ וקראו את-הבשורה לכל-בשר:
^{טז} מי אשר יאמין וישב וינשע ומי אשר לא-יאמין יאשם:
^{יז} ואלה האתות אשר יעשו בידי המאמינים רוחות רעות יעבירו בשמי ובלשנות חדשות ודברון: